

Ģimenes ārstu trūkst.

Ko iesākt ne tikai Kuldīgā un Kurzemē, bet visā valstī?

→ 2. lpp.

Kā sākt biznesu no nulles, kā no idejas tikt līdz apgrozījumam un peļņai? Pieredzes stāstus uzklausa Kristīne Pabērza. → 12.-13. lpp.

Kurzemnieks

LAIKRAKSTS VIDUSKURZEMEI

Cena 1,35 eiro

Nr. 8 (11 843)

Piektdiena, 2023. gada 27. janvāris

Ja laimējas, var nokārtot ātri

Nebeidzamas rindas, neapmierināti apmeklētāji, sūdzības par e-sistēmas nelietderību un samazinātu iespēju pierakstīties elektroniski, neskaidrība par kārtas numuriem un valdības lamāšana – tāda situācija atkal valda pie Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes (PMLP) nodaļu durvīm.

Kādreizējais kuldīdznieks Ulvis Horens Korbergs atsteidzies uz dzimto pilsētu, jo PMLP Kuldīgas nodaļā ir mierīgāk. Rīgā vispār rindu izstāvēt bezcerīgi.

Stājušies spēkā grozījumi Personu apliecināšanu likumā, kas ar 1. maiju elektronisko identifikācijas karti jeb eID karti paredz kā obligātu no 15 gadu vecuma, tomēr ar izņēmumiem. Kā ir pie mums? Otrdien situācija Kuldīgas nodaļā šķita mierīga. *Kurzemnieks* gaitenī satika Ulvi Horenu Korbergu, kurš no Rīgas atsteidzies uz dzimto pilsētu, lai steidzami nokārtotu pasi. Februāra sākumā jālido uz Portugāli un tālāk, bet ceļošanai

ārpus Eiropas Savienības (ES) eID karte neder. Nākot jau otro dienu, jo pirmajā nav varējis rindu izstāvēt. Rīgā vispār bezcerīgi. Ja nebūtu draugu, pie kā pārņakšnot, maksātu kaut par visdārgāko viesnīcu – pasi vajag! „Lietotne *Qticket* rādīja, ka pieteikties nevar. Nācu uz dzīvo rindu, bet bez pieraksta numuriņu nedod. Brauktu kaut uz Balviem, bet visur rāda, ka pieteikties nevar.” Ulvis piebilst, ka Latvijā kā parasti sistēma sarežģīta.

Lielbritānijā viņa tēvocis personas dokumentu vēstniecībā noformējis ļoti ātri, un tas atsūtīts pa pastu, lai rindā nav jāstāv. Ja briti nebūtu izstājušies no ES, Ulvis pēc pasas aizsteigtos uz Londonu – tā būtu ātrāk. Mūsu sarunas laikā rindas vairs nav, un rīdzinieks pamanās kabinetā iešmāukt bez numuriņa. Un viņam izdodas.

(Vairāk lasiet 4. lpp.!)

Daina Tāfelberga
Lailas Liepiņas foto

Runā Kuldīgas novada deputāti: par uzdevumiem un saikni ar vēlētājiem. → 6.-7. lpp.

Donori glābj dzīvību.

→ 4. lpp.

Skolas no valsts **saņem solītos datorus.** → 5. lpp.

„Kad man prasa, kur es ir dzimis, es sak: mātei apakšgalā. Tad man prasa: slimnīcā vai mājās.”

Padurnieces **Astras Strauss-Štrauss** raibi jautrais dzīvesstāsts Alises Volanskas interpretācijā.

→ 10. lpp.

Izcils pretošanās piemērs – Āpuznieku kauja Kabilē. Nacionālos partizānus piemin skolēni un pieaugušie. → 5. lpp.

Otrdien, 31. janvārī:

- **Draudzīgais aicinājums** dzīvo.
- Personība: Pēteris Gobzemis.
- Kā iedzīvotāji var ietekmēt lēmumus.
- Savs raidieraksts: vai modes stāsts?
- Kas jauns Raņķos.
- Kāpēc KKP pakalpojumi dārgāki.

ISSN 1407-9755

REDZĒJUMS

Savu vidi veidojam paši

Kristīne Pabērza

Ik rītu eju garām šķiroto atkritumu konteineriem, kas kopējai lietošanai pieejami ikvienam. Diemžēl bieži tur paveras briesmīgs skats.

Ir redzēts, ka blakus atstāti mašīnas stikli, būvgruži un citi atkritumi, kam tur vispār nebūtu jābūt. Reizēm tvertnes ir tik pārbāztas, ka pat vāks vairs neturas ciet un daļa satura redzama ikvienam.

„Konteineri nav pārpildīti tāpēc, ka cilvēki rūpētos par vidi, atkritumus šķirojot. Pārbāzti tie ir tādēļ, ka tajos tiek mests pilnīgi viss.”

Tas gan mani izbrīna, jo biju iedomājusies, ka tiem jābūt slēgtiem, – tāpēc jau uz vāka ir atvere, pa kuru iemest, piemēram, plastmasas vai stikla pudeles. Esmu novērojusi, ka konteineri nav pārpildīti tāpēc, ka cilvēki rūpētos par vidi, atkritumus šķirojot. Pārbāzti tie ir tādēļ, ka tajos tiek mests pilnīgi viss. No rītiem bieži redzu tur piebraucam mašīnas un izberam savas drizas. No sākuma priecājos, ka šķirošana kļūst arvien populārāka, bet drīz vien sa-

pratu, ka daudzi tās uztver kā parastas miskastes vai vietu, kur no atkritumiem atbrīvojies tad, kad pašu tvertne ir pilna. Iespējams, kāds tā ietaupa naudu, tik ātri nepiepildot savējo, par kuras izvešanu jāmaksā.

Nesaprotu, kāpēc stikla vai plastmasas konteinerā būtu jāmet netīri pamperi vai Rīgas balzama māla pudeles, – tas viss tur neiederas. Lai šķirošanai būtu jēga, tas jā dara pareizi. Uz konteineriem uzrakstīts un uzzīmēts, kas tajā metams, arī Kuldīgas komunālo pakalpojumu mājaslapā informācija atrodama. Tas aizņem vien dažas minūtes laika, lai apskatītu un saprastu, kā tas darāms pareizi. Atceros, cik skumīgi kļuva, uzzinot, ka vairāki šķiroto atkritumu konteineri dažās Kuldīgas vietās aizvākti cilvēku nekulturālās rīcības dēļ.

Mani apbēdina pēdējā laikā novērotais: daudziem ir nevērīga attieksme pret to, par ko pašam nav jāmaksā un kas ir koplietojams. Tā ir ne tikai ar konteineriem, bet arī ar suņu mācību un pastaigu laukumu, bērnu rotaļu laukumiem un citām vietām, kas iekārtotas sabiedrības labajai. Mums par tām būtu jāpriecājas un jā rūpējas tā, lai pašiem prieks atkal un atkal tajās atgriezies. Tā vietā daudzi tās izdemolē, piedrazo vai citādi sabojā. Tikai mēs paši veidojam vidi, kurā dzīvojam. Ko gan tas pasaka par cilvēku, ja viņam nerūp pilsēta, kurā viņš dzīvo?

MANUPRĀT

Vai naktsmitne ir laimes spēle?

Pagājušo nedēļas nogali pavadīju Liepājā. Studējot Liepājas universitātē, šajā pilsētā nodzīvoju četrus gadus. Taču, atgriežoties zināmā vietā, ir sajūta, ka redzi to citādāk. Kad tur mācījos, dzīvoju skolas kopmītnēs. Tās patiesi bija briesmīgas: grīdā caurumi, aprakstītas sienas un mēbeles, vairākkārt līmētas tapetes, vecas koka gultas ar izgulētiem matračiem, koplietošanas tualete un duša, kur no griestiem aug sēnes... Tagad brīnos, kā ar to biju mierā un ar laiku pat pieradu, līdz brīdim, kad istabiņā ievācās pele un no skrapstieņiem vairs nevarēju gulēt. Bet

nupat apmetos kādā zināmā Liepājas viesnīcā, kas šīs atmiņas atsauc. Ar tīrību tur viss kārtībā, taču mēbeles kā no padomju laikiem, un, ieguloties matracī, tur palika ķermeņa nospiedums. Iespaidu paspilgtināja pa nakti cauri gaitenim skrejoši, no alkohola sareibuši viesi, bet, tiklīdz izdevās aizmigt, nāca istabenes, kas ar putekļu sūcēju sita pa blakus istabu sienām un skaļi runāja pa telefonu. Tiesa, numuriņu rezervēju pēc izdevīgākās cenas un labākās vietas, taču ko tādu nūdien negaidīju.

Amanda Gustovska

TRĪS PAR VIENU

Kuldīgas novads sāpīgi izjūt ģimenes ārstu trūkumu. To vietā, kuri dodas pensijā, jauni nenāk. Pacientus nākas pārņemt atlikušajiem, un prakses kļūst pārslogotas.

Kāpēc ģimenes ārstu trūkst? Kā šo problēmu mazināt?

SITUĀCIJA IR KATASTROFĀLA

1. Līga Kozlovskā, Latvijas Lauku ģimenes ārstu asociācijas prezidente:

– Līdzīga situācija ir ne tikai Kurzemē, bet visā Latvijā. Mazāk izteikta šī problēma ir tikai Rīgā, jo tur un Pierīgā ģimenes ārsti uz savu prakses vietu gaida rindā. Taču novados situācija ir katastrofāla. Apmēram 30% Latvijas ģimenes ārstu ir vai nu pensijas vecumā, vai ļoti tuvu tam. Pēc pagājušā gada datiem apmēram 70% šo ārstu vecums ir 50 gadu un vairāk. Turklāt primārā veselības aprūpe nav iekļauta to piecu valsts prioritāšu skaitā, kam jāatvēr lielāka valdības uzmanība un finansējums. Veselības aprūpes finansējuma ziņā mēs tagad esam ne vairs pirmspēdējā vietā Eiropas Savienībā kā vēl nesen, bet jau pēdējā.

Skats uz nākotni ir patiešām bēdīgs. Un valdība neatbalstīja arī finansējumu ģimenes ārsta komandas trešajam palīgam. Latvijas Lauku ģimenes ārstu asociācija ir uzrakstījusi vēstuli premjerministram,

PĀRSLODZE UN ZEMS ATALGOJUMS

2. Sarmīte Opmane, ģimenes ārste Kuldīgā:

– Problēmu novadā var risināt, tikai un vienīgi atrodot jaunus ārstus. Jautājums jau sasāpējis vairākus gadus. Mēs ar kolēģiem esam skaitījuši, ka tagadējā novadā pēdējos gados darbu beiguši, ja nemaldos, septiņi vai astoņi ģimenes ārsti un vietā nav atnācis neviens. Visi pacienti pārrakstīti atlikušajiem. Arī es pati tikko saskāros ar to, ka pie manis tika pierēģistrēts apmēram 400 Ēdoles pacientu. Līdz ar to manā praksē skaits ir gandrīz 2000. Turklāt daži ēdolnieki nepavisam nav apmierināti, jo vēlas, lai viss būtu kā agrāk, un mums pa telefonu nākas uzklaut negācijas, kuras nebūt neesam pelnījuši. Mēs varam strādāt

PRETIMNĀKŠANA IR NEBIJUSI, TAČU PIESPIEST NEVAR

3. Gunta Tīcmane, Rīgas Stradiņa universitātes ģimenes medicīnas rezidentūras programmas vadītāja:

– Problēma ir samilzusi, un izskatās, ka samilzīs vēl vairāk. Ģimenes ārstu trūkums nav tikai šogad vai pagājušogad, un tāds ir visā Latvijā. Un problēma ir ne tikai no Rīgas attālos rajonos, bet arī tādās lielās pilsētās kā Liepāja. Kad kāds ģimenes ārsts aiziet pensijā, pacientiem visbiežāk jāpārrakstās pie atlikušajiem. Taču viņi tādēļ ir pārstādājušies un ne vienmēr var paņemt vēl jaunus pacientus. Pagājušajā gadā kovidā dēļ varēja iesaistīt trešo

finansu ministram un veselības ministrei par ļoti neatliekamā nepieciešamību organizēt tikšanos gan par ģimenes ārsta prakses paplašināšanu, gan par novadu atbalsta programmu.

Lauku ģimenes ārstu aptaujā vienas dienas laikā esam saņēmuši 200 anketu, un pusē minēts, ka viņi apsver iespēju pensionēties. Viņi ir pelnījuši iet pensijā, bet nav, kam nākt vietā. Ik gadu ģimenes medicīnā Latvijā tiek sagatavots ap 50 rezidentu, taču tas problēmu nerisina, jo lauki nav sevišķi pievilcīgi. Un iemesli ir vairāki – infrastruktūras, atbalsta un komandas trūkums. Turklāt laukos nav iespējams ģimenes ārstu aizvietot, kad tas nepieciešams, tāpēc tas ir nepārtraukts darbs. Lai gan pašvaldības cenšas visādi atbalstīt, sociāli ekonomiskā vide laukos nav tik pievilcīga kā, piemēram, Rīgā, kur ir iespēja gan pašam mācīties, gan bērnus izglītēt. Problēmu tik daudz, ka nav iespējams pateikt, vai rīt vai parīt to var atrisināt.

tik, cik spējam. Ja man ir 2000 pacientu, es nevaru atļauties 400 cilvēku dēļ sūtīt feldšeri uz Ēdoli, jo otram palīgam tad paliek 1600. Ar mūsu noslodzi un darbinieku skaitu varam Kuldīgā palīdzēt daudz vairāk cilvēkiem un nevaram mazāka skaita dēļ atļauties vienu dienu pavadīt Ēdolē. Turklāt filiāles uzturēšana ar šodienas cenām maksā ļoti dārgi un nav rentabla. Ideālā variantā vienam ģimenes ārstam būtu jābūt 1200–1300 pacientiem.

Kāpēc ir šāds ģimenes ārstu trūkums? Mediķu tāpat kā pedagogu valstī trūkst tāpēc, ka atalgojums un prestižs ir zems. Daļa jauno mediķu aizplūst arī uz ārzemēm, kur atalgojums ir adekvāts viņu izglītībai un darbam.

medmāsu, bet no šī gada par trešo darbinieku valsts nemaksā.

Rezidentūras studijas pabeidz diezgan daudz ārstu, un pašvaldības, manuprāt, dara daudz, lai viņus ieinteresētu. Arī mēs esam aicinājuši pašvaldību vadītājus pie mums un organizējuši tikšanos ar rezidentiem, lai stāstītu par iespējām. Tiek piedāvāti dzīvokļi, mājas, samaksāti bērnudārzi un citi labumi – nekad agrāk tādas pretimnākšanas nav bijis. Taču rezidentus nevar kā padomju laikos piespiest obligāti doties uz kādu novadu.

Līga Gabrāne

FOTOKOMENTĀRS

Pirmais kausis godam nopelnīts – vieglatlētikas sacensībās Katrinas kausis Kuldīgas manēža noskriets vesels aplis.

Lailas Liepiņas teksts un foto

RUNĀ SPECIĀLISTS

Piedzimis mazāk, salaulāts vairāk, aizgājēju daudz

Ilona Kestere, Kuldīgas novada dzimtsarakstu nodaļas vadītāja

Pagājušogad nodaļā reģistrēti 239 bērni – 149 zēni un 90 meitenes, un tas ir par desmit mazāk nekā aizpērn, kad gadā Kuldīgā bija 208 jaundzimušie, Skrundā – 30, Alsungā – 11.

116 mazuļi reģistrēti laulībā, 114 bērniem vecāki nav precējušies, bet deviņiem dokumentos nav ieraksta par tēvu. 86 bērni ģimenē bija pirmie, 85 – otrie, 50 – trešie, 16 – ceturšie, viens – piektais, viens – sestais. Bijuši divi dvīņu pāri: Adriana un Kristofers, Una un Aleks.

No kopējā reģistrēto bērnu skaita Kuldīgā dzimuši 197, Ventspilī – 16, Liepājā – 16, Rīgā – četri, Dobelē – divi, pa vienam Skrundā, Snēpelē, Vārmē un Jūrmalā.

Populārākie vārdi meitenēm – Adele un Grēta (katrs pa četriem), leva un Elza (pa trim), zēniem – Jēkabs (septiņi), Roberts (seši), Jānis, Kārlis, Miķelis un Ralfs (pa pieciem). Divi vārdi doti 19 bērniem.

Pērn laulību noslēgušas 290 ģimenes, un tas ir par četrām vairāk nekā 2021. gadā, kad Kuldīgā bija 242, Skrundā – 35, Alsungā – deviņas. Dzimtsarakstu nodaļā jāvērtē teikts 235 reizes, baznīcās – 55. 170 pāri izvēlējušies nodaļā svinīgu laulības reģistrāciju. Vēlos atgādināt, ka tiem pāriem, kuri grib attiecības nokārtot oficiāli, bet kam ceremonija nav svarīga, piedāvājam arī reģistrāciju bez tās, un pērn to izvēlējās 65 ģimenes.

Jaunākajai līgavai bijis 18 gadu, līgavainim – 19, vecākajai līgavai – 76, līgavainim – 82 gadi. Mūsu novadā laulību ar Latvijas pilsoņiem noslēguši astoņi ārzemnieki. Šķirtas 74 laulības.

Pērn, atsaucoties pašvaldības vēlmei godināt un finansiāli sveikt tās ģimenes, kurām ir 50, 55, 60, 65 un 70 gadu kāzu jubileja, pieteicās 56 pāri. 50. gadskārta bija 34 pāriem, 55. jubileja – 13, bet 60. gadadiena – deviņām ģimenēm. Arī šogad tādu iespēju var izmantot.

Pērn nodaļā reģistrēti 458 aizsaulē aizgājušie: 223 sievietes un 235 vīrieši.

2022. gadā	Dzimuši	Miruši
Kuldīgā	88	156
Skrundā	11	35
Alsungā	14	18
Ēdolē	4	15
Gudeniekos	1	5
Īvandē	2	3
Kabilē	4	11
Kurmālē	15	17
Laidos	5	12
Nīkrācē	1	8
Padurē	7	10
Pelčos	8	11
Raņķos	3	11
Rendā	4	17
Rudbāržos	6	16
Rumbā	13	19
Skrundas pagastā	8	10
Snēpelē	7	12
Turlavā	16	10
Vārmē	6	12
Citās pašvaldībās	16	50

LASĪTĀJS VAICĀ

Priekšlikumu par nodokļa atlaidi vērtēs

„Vai tiem, kuri 1991. gadā piedalījās barikādēs, nepieņākas nekustamā īpašuma nodokļa (NĪN) atlaide?” interesējas Jānis no Kurmāles pagasta.

Vīrietis televīzijā redzējis sižetu, kurā par šo tēmu runāts: „Izrādās, ka 21 pašvaldībā barikāžu dalībniekiem par šo nodokli piešķirta 50% atlaide. Kuldīgas novadā tādas nav joprojām, bet tika solīta.”

Situāciju skaidro domes nekustamo īpašumu nodaļas vadītājs Klāvs Svilpe: „Apvienojoties trim novadiem, tika būtiski paplašināts to personu loks, kuras uz šī nodokļa atvieglojumiem var pretendēt. Ne bijušajā Alsungā, ne Skrundas novadā tāda atvieglojuma barikāžu dalībniekiem nebija, un arī jaunizveidotā Kuldīgas novada saistošajos noteikumos tāds netika iekļauts. Bet, ņemot vērā to, ka šogad Kuldīgas novadā noteikumi par šo nodokli būs jāpārskata, priekšlikums to iekļaut tiks izvērtēts.”

Inta Jansone

NĪN atvieglojumi Kuldīgas novadā fiziskām personām kopš pērnā gada 1. janvāra:

90% – cilvēkam, kura īpašums cietis ugunsnelaimē; tiem, kuriem piešķirts trūcīgas personas vai ģimenes statuss; ģimenei ar trīs un vairāk bērniem līdz 18 gadiem vai līdz 24 gadiem, ja viņi apgūst vispārējo, profesionālo vai augstāko izglītību;

50% – cilvēkam, kuram ir maznodrošinātā statuss; politiski represētajiem; cilvēkam, kuram deklarētā dzīvesvieta ir kopīga ar bērnu ar invaliditāti vai 1. grupas invalīdu, kurš ir bērns, mazbērns, brālis, māsa, laulātais, kāds no vecākiem vai vecvecākiem;

50% (ne vairāk par 50 eiro) – cilvēkam ar 1. grupas invaliditāti; vienuļam pensionāram, kurš vecāks par 70 gadiem;

25% (ne vairāk par 50 eiro) – cilvēkam, kurš piedalījies Černobiļas atomelektrostācijas avārijas seku likvidēšanā.

NUMURA CITĀTS

„Šodien biju uz *rimčiku* – man gandrīz acis aizkrita ciet no cenām! Lētās desas nav. Man tie klīdušie kaķi nāk – citreiz divi, citreiz trīs, reizēm pa vienam. Viņi taču grib ēst! Šodien autoveikals nebija. Autobuss līdz Kuldīgai 95 centi, bet atpakaļ par taksi – desmit eiro. Tas vēl lēti – man tur blāts pie vienas sievietes, citi prasa 14,” saka padurniece Astra Strauss-Štrauss.

Ineses Slūkas zīmējums

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Kāda ir jūsu pieredze, apmetoties viesnīcās? Pēc kādiem kritērijiem tās izvēlaties?

Alise Pētersone, Latvijas Futbola federācijas sociālās atbildības speciāliste:

– Ir gājis visādi. Vienreiz Rīgā viesnīcā gadījās interesanta situācija. Biju darba darīšanās, vakaram rezervēju numuriņu. Man iedeva magnētisko durvju karti, iegāju iekšā un biju neizpratnē – priekšā karājās divielis, ieraudzīju savandītu gultu. Izrādās, tur kāds jau dzīvoja. Ātri devos prom! Bet personāls bija laipns, numuriņš tika samainīts. Svarīgi, lai viesnīca atrodas tuvāk vietai, kur man jābūt. Tad varu pat pievērt acis uz reitingu un kvalitāti. Svarīgi, lai istabā ir divieļi un citas higiēnas lietas. Bez papīra bločiņiem varu iztikt. Labākajās viesnīcās istabiņās ir planšetes, kurās visu var pasūtīt, noregulēt telpas temperatūru. Vēl labi, ja ir tējkanna un mazie krējumiņi kafijai.

Artūrs Štorhs, Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikuma audzēkņis:

– Man svarīgākais, lai ir ērta gulta un labs, jaudīgs internets. Negatīvi starpgadījumi nekad nekur nav bijuši.

Kristīne Ludberga, Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikuma audzēkne:

– Esmu palikusi viesnīcās Igaunijā, Lietuvā, Portugālē, arī Latvijā. Nesaprotama situācija bijusi vienīgi Portugālē. Ar vairākām meitenēm no skolas bijām vasaras praksē. Varbūt mēs viņiem nepatikām vai bija citi iemesli, taču mūsu istabiņas atšķirībā no citām netika tīrītas. Nepārtraukti nācās prasīt tualetes papīru un jaunus dvieļus. Latvijā palikšana pagaidām bijusi vismājīgākā. Komforts man ļoti svarīgs, galvenais, lai ir ērta gulta. Viesnīcu izvēlos pēc atsauksmēm, tās skatos vietnēs *Booking.com* un *Google Maps*. Izpētu attēlus no istabiņām, un, kamēr vēl mācos, svarīga arī cena.

Agris, pensionārs:

– Sen neesmu tādās bijis. Padomju laikā, kad dienēju armijā, bieži nācās palikt. Ja tagad nāktos rezervēt, meklētu viesnīcu ar restorānu. Istabiņā jābūt ērtām mēbelēm. Kārtīgās viesnīcās numuriņos ir arī mini-bārs. Domāju, ka mūsdienās palikt labā viesnīcā maksā ļoti daudz.

Vilis Rīns, kuldīdznieks:

– Man nav lielas pieredzes. Kaut kad sen esmu bijis, bet nav, ar ko salīdzināt. Man svarīgi, lai būtu standarta higiēnas preces, dvieļi, halāti, gultasveļa. Taču, ja paliktu uz ilgāku laiku, svarīgi, lai ir elektroierīces: ledusskapis, tējkanna. Kuldīgas viesnīcās vai apartamentos neesmu bijis. Ja gribētu rezervēt ārzemēs, es to darītu mājaslapā *Airbnb*. Skatītos reitingu, istabiņu attēlus un attālumu no vietas, kur vēlētos doties.

Ilmārs Tīde, autobusa šoferis no Liepājas:

– Savā pilsētā pāris reizi esmu viesnīcās palicis, un visas reizes bijušas patīkamas. Liepājā ieteiktu *Roma Hotel* vai *Promenade Hotel*. Labā viesnīcā istabiņā jābūt tīrībai un higiēnas līdzekļiem. Strādājot par šoferi, nepārtraukti iznāk palikt kādā Latvijas muižā – esmu apbraukājis 270! Tagad uz deviņām stundām esam apmetušies Virkas muižā – ļoti laba viesnīca. Mūs pat sagaidīja ar kafiju, tēju. Kādreiz, braucot uz Kuldīgu, palikām tur vecajās telpās, šoreiz jaunajā piebūvē, un arī tur ir labi. No citām muižām, kur esmu bijis, ieteiktu nakšņot vai vienkārši apskatīt Jaunmoku, Bīriņu, Pelču, Zūru muižu. Visskaļāk bijis Ventspils olimpiskā centra viesnīca.

Amanda Gustovska
Jēkaba Aleksandra Krūmiņa foto

Ja laimējas, var nokārtot ātri

(Sākums 1. lpp.)

Stājušies spēkā grozījumi likumā, kas ar 1. maiju elektronisko personas identifikācijas karti jeb eID karti paredz kā obligātu no 15 gadu vecuma (ir izņēmumi).

DAUDZ DARBA, MAZ SPĒKA

Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldē (PMLP) problēmas sākās vairāk nekā pirms gada, kad pandēmijas laikā attālinātās apkalpošanas dēļ sakrājās neapmainīto un neizsniegto personas dokumentu kaudzes. Darba apjomu palielināja Ukrainas iedzīvotāju pieplūdums un darbinieku trūkums. Sūdzības nonāca līdz tiesībsargam, un tika likts bez kavēšanās darbspēju palielināt. Tik ātri tas nenotika – tikai rudenī puslīdz iekustējās gan dzīvā, gan elektroniskā rinda. Lai ērtāk rindā iestātos, tika piedāvāta mobilā lietotne *Qticket*. Taču arī tā darbojas visai gausi.

PMLP sabiedrisko attiecību vadītāja Madara Puķe skaidro: „Visās nodaļās pieplūdums ir ļoti liels, tāpēc veidojas rindas. Jau kopš maija pakalpojums primāri tiek sniegts dzīvajā rindā. Pieraksts ir samazināts, tāpēc aizpildās ātri. Klienti var izmantot mobilo lietotni *Qticket*, lai konkrētā dienā iestātos rindā attālināti, taču arī šie numuriņi tiek izņemti ļoti ātri.”

LOĢIKU NAV KO MEKLĒT

Izmantojot lietotni *Qticket*, Kurzemnieka žurnāliste iestāšanās rindā Kuldīgas nodaļā un pacietīgi gaidīja, kad saņem solīto paziņojumu, ka apkalpošana tuvojas. Nodaļas darba laiks ir 8.00–16.00. Pirms 12.00 novērojām, ka apmeklētāju gaitenī nav daudz – pieci seši. Nelielajā krēslu rindā ir pat brīvas vietas, jo cilvēki stāv kājās, cerot ātri tikt kabinetā. Visiem izdevies numuriņu saņemt, taču secība nav skaidra: vienam 100., citam 74., tablo virs durvīm rāda 68., bet lielajā ekrānā – 300. un 66. „Loģiski būtu pēc kārtas, jo gaitenī nav tik daudz cilvēku un iekšā tikai divas vietas,” teic sieviete, kura gaida desmit minūtes. Tieši tik ilgs laiks tiek rezervēts pirms pakalpojuma – ātrāk numuriņu nevar saņemt. Ilgāk gaida māmiņa ar bērnu: viņai eID karte tikai

jāizņem, bet kārtā pienāk tad, kad apkalpoti vairāki citi, kuri atnākuši vēlāk. „Loģiku te nav ko meklēt. Labi, ka to numuriņu vispār var dabūt,” noteic kāds vīrietis. Cits piebilst, ka abi ar kundzi elektroniski pierakstījušies jau novembrī, bet arī tad uzreiz nav izdevies. Mēģinājuši vairākas dienas, jo nojautuši, ka vēlāk būs vēl trakāk.

Ierodas kāds kungs un vēlāk divas kundzes bez pieraksta. Par rindu un elektronisko pierakstu neko nezina. Sadaļa *Klientiem bez iepriekšēja pieraksta* pēkšņi atdzīvojas, un sanākušie bez ilgas gaidīšanas tiek apkalpoti. Vai vienkārši laimējās?

BEZ PUSDIENĀM

Kā stāsta lauku konsultāciju biroja vadītāja Daiga Mellere, kuras kabinets atrodas blakus, lielā burzma tobrīd norimusi. Taču no rīta cilvēki sāk rindā stāvēt jau septiņos, un, kad viņa nāk uz darbu, cauri nevarot tikt. PMLP darbiniecēm nākoties uzklaut daudz pārmetumu, it kā viņas būtu vainīgas. Strādā, galvu nepacēlušas, visu dienu bez pusdienām. Nav laika atbildēt uz pārvaldes mājaslapā norādītā tālruna zvaniem. Gaidītāji piekrit: vainīga valdība, pieņemot tādu lēmumu, ka eID karti pēkšņi vajag visiem.

Daina Tāfelberga
Lailas Liepiņas foto

Donoru Kuldīgā daudz

Pirmdien Valsts asinsdonoru centra izbraukumā Kuldīgā asinis nodeva 74 donori. Bija ieradušies 89. Kuldīga ir viena no tām vietām, kur atsaucīgo skaits ir viens no lielākajiem, sacīja reģistratore Inga Jeršova.

Asinis varēja nodot no 10.00 līdz 13.00. Pusstundu pēc sākuma to bija izdarījuši 11 cilvēku un ārpus zāles izveidojusies diezgan liela rinda – ieradās tie, kas asinis nodod regulāri, un arī tie, kuri par izbraukumu uzzinājuši nesen un izlēmuši kopā ar ģimenes locekli vai draugu izdarīt labu darbu.

Kuldīdzniece Ieva Krastiņa atnākusi reizē ar māsu: „Asinis nebiju nodevusi ilgāku laiku. Šodien nolēmām abas ar māsu. Konkrēta cilvēka, kam vēlamies ziedot, nav – lai ir jebkuram, kam palīdzība nepieciešama.”

Kuldīdzniece Inga Leimane 12 gadus to dara regulāri, šodien tuvam un mīlam cilvēkam – vīra omammai Ilgai Hartmanei. „Veselības problēmas ar dzelzi asinīs viņai bijušas jau agrāk, tādēļ palaikam vajag asins pārliešanu. Pirms pusotra gada aizsaulē aizgāja viņas meita – mana vīramāte. Šie pārdzīvājumi stāvokli vēl pasliktināja. Šobrīd viņa atrodas slimnīcā, un asinis atkal jāpārlej, taču esot rezervju trūkums,” atklāj Inga, aicinot arī citus donorus ziedot asinis tieši I.Hartmanei.

Lielāks iztrūkums slimnīcās ir dominējošajām asinsgrupām: 0+, A+. „Cilvēku ar tām ir vairāk, līdz ar to šīs grupas vienmēr vajadzīgas,” skaidro I.Jeršova. Parasti asinis vairāk ziedo sievietes, un tas pirmdien bija vērojams arī Kuldīgā.

Amandas Gustovskas teksts un foto

Mācību dēļ slēgs ceļu

3. februārī no 8.00 līdz 14.00, 25. un 26. februārī no 10.00 līdz 20.00, 27. un 28. februārī no 8.00 līdz 18.00 militārajā poligonā *Mežaine* karavīru un zemessargu mācību laikā tiks slēgts posms no ceļa Līdumnieki–Laidi, kas atrodas Raņķu, Rudbāržu un Laidu pagastā.

Īpašās vietās poligonā tiks izmantota mācību un kaujas munīcija, būs izvietots drošības ķēdējums. Nacionālie bruņotie spēki aicina pret Zemessardzes darbību izturēties ar sapratni.

Līga Gabrāne

POLICIJAS ZINĀS

Strīdas par gulēšanu, bārā šauj

Stāsta Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes vecākā speciāliste Madara Šeršnova.

No 19. līdz 26. janvārim Kuldīgas iecirknī sākti divi administratīvā pārkāpuma procesi. Aizturēti divi dzērājšoferi.

19. janvārī ap 23.00 saņemta informācija, ka ģimenē Vārmē izcēlies konflikts. Policiju izsauca sieviete, kas janvārī to darījusi jau četras reizes. Neviens gadījumā fakts nav apstiprinājies, bet ikreiz gan sieva, gan vīrs bijuši krietnā reibumā un kašķējušies par sadzīves niekiem. 14. janvārī vienos naktī konflikts radies tāpēc, ka sieva nav vīram rādījusi, ar ko telefonā sarakstās. Divas dienas vēlāk ap 23.00 sieviete, būdama divu promiņu reibumā, policiju izsauca tāpēc, ka vēlējas iet gulēt, bet dzīvesbiedram ar trim promilēm miegs nenāca, un viņš gribēja dzeršanu turpināt. Pēc pāris dienām divos naktī sieviete (1,29 promiles) zvanīja tādēļ, ka vīrs dzērumā (2,48) esot izgrūdis no gultas. Pēdējā reizē abiem konstatētas attiecīgi 1,88 un 4,94 promiles. Pret sievieti sākts administratīvā pārkāpuma process par nepamatotu speciālā dienesta izsaukšanu. Sods ir 35–140 eiro.

Policija atgādina, ka tā jāizsauc tad, ja ir apdraudēta dzīvība un veselība, nevis tāpēc, lai kārtotu attiecības. Pret ikvienu izsaukumu policisti izturas atbildīgi, un tā pamatošību var noskaidrot tikai klātienē. Apstākļu pārbaude prasa laiku, bet iespējams, ka tajā brīdī palīdzība tiešām vajadzīga citviet.

22. janvārī ap puspieciem rītā policija devās uz bāru Kuldīgā, kur šauts ar pneimatisko ieroci. Apsargs norādīja uz apmeklētāju. Vīrietis no virsjakas ieroci izņēma un policistiem labprātīgi atdeva. Viņam konstatētas 2,92 promiles. Ierosināta administratīvā lietvedība par pneimatiskā ieroča nēsāšanu, pārvadāšanu un lietošanu alkohola reibumā. Likumā paredzētais sods: 1000–2000 eiro, atņemot tiesības šādu ieroci iegādāties, glabāt un nēsāt no viena līdz trim gadiem.

20. janvārī ap 12.00 Kuldīgā, Mucenieku ielā, pie automašīnas *Audi* stūres aizturēts vīrietis 0,71 promiles reibumā un bez tiesībām. 22. janvārī Stendes ielā *Audi* vadītāja vīrietis 2,56 promiņu reibumā. Abos gadījumos sākts kriminālprocess.

Pierakstījusi Daina Tāfelberga

NO MEDIĶU IKDIENAS

Cieš ugunsgrēkā, sakož kaķis

Par notikumiem stāsta Kuldīgas slimnīcas uzņemšanas nodaļas vadītāja Svetlana Serpāne.

19. janvāris. Daudz pacientu – 34. Vairākiem ir traumas, arī bērniem. Pēc palīdzības ierodas pieaugušie ar hronisko slimību saasināšanos.

20. janvāris. Atkal daudz pacientu, pārsvarā cilvēki ar slimību saasinājumu. Vienam konstatēts gripas vīruss.

21. janvāris. Daudz traumu: pārsista lūpa, atslēgas kaula lūzums, pleca sasitums. Bērniem ir respiratorā saslimšana.

22. janvāris. Darba daudz visu dienu. Bērniem ir gan infekcijas, gan traumas. Kāda sieviete atvesta no Saldus novada – viņa cietusi ugunsnelaimē, kurā nodegusi māja. Cietušajai ir roku apdegums.

23. janvāris. Daudz darba, daudz traumu: lauztas potītes, dažādi sasitumi. Sieviete, mazgājot glāzes, sagriezusi roku – viņai sniegta palīdzība. Vīrietis guvis darba traumu, un viņam amputēta daļa pirksta. Ir daudz bērnu ar paaugstinātu temperatūru, sāpēm vēderā, respiratoro saslimšanu.

24. janvāris. Vairākiem bērniem paaugstināta temperatūra, klepus, sāpes vēderā. Dienas gaitā ierodas cilvēki ar dažādām traumām – vairākiem ir šujamas brūces, sasitumi, lūzumi. Citiem ir elpošanas ceļu problēmas, vairāki stacionēti.

25. janvāris. Pēc palīdzības ierodas gan bērni, gan pieaugušie ar sāpēm vēderā. Daļa tiek stacionēti. Janvāra beigās un februāris vēl ir vīrusu laiks. Vienu cilvēku sakodis kaķis, un viņam apstrādātas brūces. Vairāki pacienti guvuši traumas.

Pierakstījusi Inta Jansone

Ko un kā deputāti dara vēlētajū labā

- Kā šogad dzīvosim?
- Vai tiek pildīts partiju programmās pirms vēlēšanām solītais?

Uztrauc sadzīves problēmas

● Kas no tā, ko solījāt pirms pusotra gada, ir izdevies, kas ne? Vai ar iedzīvotājiem tiekaties, uzklausāt viņu domas?

Ruta Karloviča (R.K.): – Katra partija, kas programmu veidoja atbilstošu mūsu novada iedzīvotājiem, domājusi reāli, skatoties uz iepriekšējo periodu un to, vai mērķi ir sasniedzami. Uzdevumi, vērtības niansēs ir atšķirīgi, tomēr visi strādājam vienā virzienā – novada attīstībai. Ikviens no jebkuras partijas esam par lēmumiem līdzatbildīgi, tos atbalstot, papildinot vai iebilstot.

Kad trīs novadi apvienojās, man aktuāli bija tas, lai dzīves labklājība nepasliktinātos pakalpojumu sasniegšanas dēļ. Sekojām līdzī, kā pašvaldības darbinieki to organizēja. Ja kaut ko nesadzirdējām – mani vairāk interesē suitu puse –, padziļināti izzināju, vai Alsunga iesaistīta.

Deputātiem ir pieņemšanas laiks, taču lielākā komunikācija notiek pa telefonu. Ir cilvēki, kuri zvana un grib kādā jautājumā noskaidrot katru niansi. Par sasāpējušām lietām ir stabili virzieni: tikko mainās tarifs par atkritumiem, apkuri vai vēl kāds, tā cilvēki zvana. Kāda kundze testē, ko teiks viens deputāts un ko cits, apzvana vairāku partiju deputātus. Padzirdējuši, ka pagastos it kā tikšot likvidētas pārvaldes, uztraucās, kur cilvēki turpmāk ies. Tāpat bija padzirdējuši, ka reforma gaida bibliotēkas. Uzreiz bija zvans. Viņi līdz galam situāciju nav izpratuši.

Vasarā laikus sāka zvanīt par Pilsētas svētkiem – nedēļu neesot gulēts, jo ir par skaļu. Sazinoties ar kultūras centru, izrādījās: jau gadiem tas ir zināms. Cita sieviete man ir kontaktpersona četrus dāmu klubīņam, kuras apspriež pilsetā notiekošo. Tāpat cilvēki jautā, kur zvanīt, ja dzīvoklī tik karsti, ka jāver logi vaļā, bet rēķins par apkuri liels.

Daļa samulst, kad dienestot ar viņiem runā automātiskais atbildētājs. Prasa, lai sazināties ar pakalpojumu sniedzēju, lai mājai noregulētu siltumu. Iedzīvotāji ļoti jutīgi uztver jebkuru sadārdzinājumu.

Kristīna Ansons (K.A.): – Lēmumus pārrunājam komitejās un domes sēdēs, un katrs cenšas pēc savām

Artis Roberts:
„Katrs, kam vajag, aicināts doties uz sociālo dienestu, un to nevajag uztvert kā pazemojumu. Cilvēks grūtā brīdī saņem atbalstu.”

kompetencēm. Meklējam skaidrojumus būtiskākām lietām. Spilgtākais piemērs – vienā sēdē lēmām par nodevām. Mana darbība saistīta ar būvniecību – izpētīju, kādas nodevas novados ir, un sapratu, ka plānojam ļoti augstu lēcieni. Kopā ar kolēģiem to izdiskutējām. Sākumā bija pozīcija pret opozīciju, beigās kopā nolēmām, ka tik augstu lēcieni nevar pieļaut.

Arī man cilvēki zvana, lai izskaidroju kādu problēmu. Aktuāls ir jautājums par pensionātiem – izskanējis tas, ka uzturēšanās būs dārgāka. Tas man šķiet nekorekti, jo domē vēl neesam ne runājuši, ne lēmuši. Ja cena paaugstinās par tādu summu, kāda tā nonākusi līdz manām ausīm, pašvaldībai jāmeklē veids, kā atbalstīt, citādi ap 50% cilvēku nevarēs samaksāt. Baidos, ka vidusslānis sāks krist zemāk – uz trūcīgo slāni. Arī šībrīža cena – 800 vai 900 eiro – ir liela. Piemēram, ir cilvēki, kuriem pensija ir 300 eiro. Bērniem par pensionātu jāsedz trūkstošie 500 eiro. Vai viņi to var atļauties? Esmu noskaidrojusi, ka citas pašvaldības kaut ko kompensē. Pašvaldībai viena no funkcijām ir nodrošināt pensionātu.

Artis Roberts (A.R.): – Tas nebūtu pareizi, ka caur deputātu jārīsināta jautājums par apkuri. Jāzvana savam apsaimniekotājam. Ja nevar sazvanīt, jāiet uz iestādi un problēma jārisina tur.

K.A.: – Te ir jautājums. Kāpēc nevar sazvanīt? Ir komunikācijas problēmas. Iedzīvotāji nav sadzirdēti, ir apvainojušies. Tā vietā vieglāk ir sazvanīt deputātu. Un

„Izaicinājumi šogad neļaus lidot un sapņot par augstām lietām,” secina Artis Roberts (Kuldīgas novadam).

viņi nešķiro: pozīcija vai opozīcija. Mums par visu jābūt lietas kursā.

R.K.: – No iedzīvotājiem bijuši arī zvani, ka klientu apkalpošanas centra tālrunis vienmēr aizņemts. Deputāts tiek uztverts kā starpnieks.

A.R.: – Ja ir runa par *Kuldīgas komunālajiem pakalpojumiem*, nav tā, ka telefons visu laiku aizņemts. Ir reizes, kad zvana vairāk, piemēram, par neskaidrībām rēķinā.

Piekrītu kolēģiem, ka aktualitātes iedzīvotājiem mainās. Sākās Krievijas karš Ukrainā, bija neziņa visiem. Pie mums sāka braukt Ukrainas iedzīvotāji – viņiem jāpalīdz. Paaugstinās cena energoresursiem. Aktualizējas tādi jautājumi, kuru dienas kārtībā nebija. Domē tos risinām ar lēmumiem.

No kopīgiem darbiem ir Alsungas Amatu māja, Skrundā – autoosta, Kuldīgā – Adatu fabrika. Ir tādi projekti, kuriem ir izaicinājumi un kuros darbs turpinās, piemēram, Centra vidusskolā. Bērnu un jauniešu centrā darbs nenotiek – ar būvnieku, kurš uzvarēja, līgums laužts, drīz tiks izsludināts atkārtots iepirkums. Ceļus turpinājam papildināt ar granti, vairākās ielās uzlikām dubulto virsmu gan Kuldīgā, gan Skrundā un pagastos. Dažos pagastos sadārdzinājuma un birokrātiskā procesa dēļ to nepaspēja. Līgumi bija saslēgti, daļa darbu paveikta – uznāca rudens. Viss vēl ir procesā. Skolēniem turpinām nodrošināt brīvpusdienas.

Man tikšanās ar iedzīvotājiem ir tiešie pienākumi. Braucu uz pagastiem, runāju sapulcēs. Šogad iedzīvotāju sapulces sāksies februārī. Klāt man nāk arī veikalā, pasākumos.

K.A.: – Man ir ierosinājums: kad braucat uz sapulcēm pagastos, informējiet visus deputātus, varbūt kāds no mums var pievienoties. Mums jau ikdienas darbs nav domē.

R.K.: – Iedzīvotāji ļoti atsaucīgi novērtē Ābeļciema atjaunoto ceļa posmu. Tas bija arī mūsu partijas programmā, vēl mums bija minēts ceļš uz Mežvaldi. Braucamā daļa tika sakopta, bet iedzīvotājiem nokļūt uz mājām vai pilsētu joprojām ir svarīgi. Īpaši nedroši tas ir tumsā – gājēju daļa nav pievilcīga.

Romāns Ernsons (R.E.): – Mūsu programmā rakstītais kopīgiem spēkiem pildās. Ar visu to, ka Ukrainā ir karš un neko nevar prognozēt, attīstība pilsētā notiek. Uzņēmēji būvē lielus objektus, renovē mājas. Cerams, ka viss turpināsies. Arī man cilvēki zvana, nāk klāt uz ielas un jautā, visbiežāk – par stabilitāti. Cilvēkus mierina, ka viss ir labi.

Ainārs Zankovskis (A.Z.): – Jāsaprot, ka karš Ukrainā

„Cilvēkus uztrauc tas, kas viņiem ir aktuāls konkrētajā brīdī,” saka deputāte Ruta Karloviča (ZS).

daudz ko mums ir sagrozījis. Nevaram vairs domāt kā iepriekš. Cilvēki to labi saprot. Seniori, kuriem ir maza pensija, visu cenšas samaksāt pēc labākās sirdsapziņas.

No Skrundas viedokļa – zināmā mērā joprojām esam gaidībās. Likās, ka daudzas lietas varam izdarīt ātrāk. Cerams, ka šovasar saistībā ar ceļiem, atsevišķām izbūvēm kas mainīsies.

Sekoju līdzī izglītībai. Bija satraukums, ka skolu Nīkrācē varētu likvidēt, jo maz skolēnu. Labi, ka runas noliktas malā, pateicoties dažiem pagasta iedzīvotājiem, kuri uzrakstījuši vēstuli, jo tas lika aizdomāties. Pagastā attīstās uzņēmējdarbība, vajadzīgi strādnieki. Vai tie turp brauks, ja nebūs skolas? Skolām iegādāti datori – tas, protams, ir forši, bet tie ir mazliet citādāki. Uz jautājumu „Kāpēc?” atbilde ir: tādēļ, ka valsts iepirka, jo bija lēti. Vai tas bija pareizi? Varbūt. Diemžēl valstī tā ir, ka konkursos ņemam lētāko piedāvājumu un bieži ar to iekrītam.

No sākuma nebiju sevišķi priecīgs, ka Skrundas skolā ieņāca bērnu dārzs. Beigās secinu: tur ir bērni no bērnu dārza līdz 12. klasei. Kas var būt labāks? Šodien jau vidusskola vairs nav obligāta. Tagad var mācīties tehnikumā, pēc tam studēt – ir visādas iespējas. Par to, ka vidusskola kļūs par pamatskolu, ir žēl. Cik zinu, vidusskolas klasi pat varētu nokomplektēt. Jautājums ir tāds: veidosim klasi vai ņemsim pusotru miljonu eiro.

Speciālas sanāksmes ar iedzīvotājiem neesmu rīkojis. Cilvēki jautā pa telefonu vai uz ielas pienāk klāt. Uz visu atbildēt nevaru. Man žēl pensionāru, kuri, šķiet, labi nedzīvo, ja vien nav bērnu, kuri atbalsta.

A.R.: – Daudz plašāku atbalstu tagad var saņemt no sociālā dienesta, kas novērtē, cik tie maksājumi ir, cik var nosegt. Katrs ir aicināts tur iegriezties, un to nevajag uztvert kā pazemojumu. Cilvēks grūtā brīdī saņem atbalstu.

A.R.: – Daudz plašāku atbalstu tagad var saņemt no sociālā dienesta, kas novērtē, cik tie maksājumi ir, cik var nosegt. Katrs ir aicināts tur iegriezties, un to nevajag uztvert kā pazemojumu. Cilvēks grūtā brīdī saņem atbalstu.

Budžets: pirmais aplis iziets

● Pašlaik rit darbs pie pašvaldības budžeta. Kurās jomās būs grūtāk?

K.A.: – Grūti teikt, jo neviena diskusija vēl nav bijusi. Esam lūguši, lai informāciju mums atsūta agrāk, lai saņemtu prasības. Parasti budžetu saņemam tikai tad, kad

- Kādas problēmas Kuldīgas novada deputāti saredz šajā gadā, kad valsts un līdz ar to arī pašvaldības budžeta pieņemšana kavējas?
- Kā deputāti uztur saikni ar vēlētājiem?

Par to Kurzemnieka redakcijā saruna ar deputātiem **ARTI ROBERTU** (partija *Kuldīgas novadam*), **KRISTĪNU ANSONI** (Nacionālā apvienība), **ROMĀNU ERNSONU** (Konservatīvie), **RUTU KARLOVIČU** (Zaļo un Zemnieku savienība) un **AINĀRU ZANKOVSKI** (*Latvijas attīstībai*).

„Jaunajā sasaukumā pozīcijas pārsvars pār opozīciju nav tik liels, ir iespēja daudzus lēmumus izdiskutēt. Šis ir produktīvs laiks,” teic Kristina Ansona (Nacionālā apvienība).

„Galvenais, lai cilvēki šeit vēlētos dzīvot, attīstīt uzņēmējdarbību,” saka Romāns Ernsone (Konservatīvie).

„Vienmēr saku: kā iet, tas jāprasa Nīkrācē tantei, kura dzīvo mežā. Viņa atbildēs. Mums varbūt ir dārgāka apkure, bet viņai nav, kas malku sagādā,” teic Ainārs Zankovskis (*Latvijas attīstībai*).

viss jau apgriezts, nomazināts, tā teikt – rezultātu. Bet jābūt stratēģiskai domāšanai: ko atbalstām, kas vajadzīgs. Dzīvojam mainīgos apstākļos. Pieļauju, ka vajadzības ir daudziem. Man pašai bērni apmeklē pirmsskolas iestādi *Bitīte*. Var redzēt, ka vajadzīgs remonts, jumts tek. Cik būs iespēja, tik iesaistīšos.

R.K.: – Mani ļoti interesē tas, kas ar budžetu notiks. Protams, ir nemainīgās prioritātes: izglītība, veselība. Apspriešana būs izaicinājums deputātiem un arī pašvaldībai.

R.E.: – Es pie budžeta izveides nepiedalos. Jādomā, ka situācija nepasliktināsies.

A.Z.: – Es pat pieļauju, ka pasliktināsies, tomēr ar visu to galvenās pozīcijas būtu jāievēro. Varbūt kādu ceļu šogad neiznāks noasfaltēt.

A.R.: – Katru gadu sistēma ir līdzīga. Sāk ar vajadzībām. Katra iestāde, nodaļa saliek vajadzības un prioritātes. Visu pārrunājam. Arī šogad pirmais aplis ir iziets. Jau redzams, ka vajadzību ir par četriem miljoniem vairāk nekā pērn. Kaut kas jāmazina – visu piepildīt nevaram. Nezināmais jautājums: kāds būs valsts atbalsts. (Kuldīgas novads ir viens no tiem, kas saņem naudu no finanšu izlīdzināšanas fonda – red.). Tam atvēlēti 110 miljoni, bet ir runas, ka varētu mazināt, un tas var mūsu finanses ietekmēt.

Tajā pašā laikā ar visu inflāciju un ekonomisko situāciju valsts un arī pašvaldības budžetā izveidojusies iedzīvotāju ienākumu pārpilde. Taču, saliekot matemātiski kopā, ja ir plānotais samazinājums un budžeta pārpilde, vienalga prognozējams par 2,5% mazāk nekā pagājušajā gadā.

Pašlaik notiek sarunas. Domes priekšsēdētāja bija Finanšu ministrijā un Pašvaldību savienībā – tur mēģina runāt, ka reizē ar normatīviem tiek palielināta darba alga, un tā jāmaksā obligāti, bet budžets samazinās. Veidojas pretruna. Procesu virzīt aktīvi nevaram. Katrs iestādes vadītājs un darbinieks katru mūsu soli uztver kā solījumu. Nevaram iezīmēt to, kāds šis gads būs, jo vēl nezinām startu.

Tagad ir tehniskais budžets pēc pagājušā gada izpildes – 1/12 daļa. Varam segt kārtējos izdevumus. Par elektrību tie auguši vairāk, nekā ir 1/12 daļa. Pērn cena bija krietni zemāka. Tāpat ir ar minimālo algu, ar apkuri. Būs grūti saplānot tā, lai beigās var iztikt.

Vēl vairākus gadus bija zema kredītprocentu likme, arī pašvaldībai. Mēs aizņēmumu ņēmām ar 0%, bet Eiropas Centrālā banka palielina uz 1–2%, un, palielinot par 2%, mums tie ir 500 tūkstoši eiro.

Par brīvpusdienām skolā līdz šim savu kursu esam turē-

juši – tā ir mūsu prioritāte. Bet tas ir liels slogs. Saņemam signālus no ēdinātājiem, ka cenas pieaug, un maksa par pusdienām būs jāpārskata. Tas ieviesīs izmaiņas. Citos novados brīvpusdienas nav atbalstītas. Tur prioritāte ir noasfaltēt ceļu vai skolā ko izremontēt.

K.A.: – Brīvpusdienas daudzām ģimenēm ir svarīgas. Tas ir atspaidis. Tās ir vērtības, uz kurām ejam ilgtermiņā.

A.Z.: – Skolā vajadzīgs siltums, elektrība, ēdināšana, skolotāji, grāmatas un dators, jā, arī internets.

Kā uzzināt sabiedrības viedokli

● **Partiju programmās uzsvērts: iedzīvotājus iesaistīt sabiedriskajās apspriešanās, aptaujās. Cilvēki tomēr nav aktīvi. Kā to panākt?**

R.K.: – Ir tāda sabiedrības daļa, kas vienmēr ir aktīva, izsaka viedokli, bet jāveido jaunas iestrādes, kas nākamo daļu – bērnus, jauniešus – sagatavotu kā līdzatbildīgus, kā iniciatorus un ieinteresētus savas pilsētas, valsts attīstībā. Jāatrod jaunas formas tieši izglītības iestādēs. Ļoti veiksmīgi to dara bērnu un jauniešu centrs, bet tā, kas iesaistās, ir jauniešu mazākā daļa. Pēdējā diskusijā, kurā tika iesaistīti arī deputāti, tieši runājām, kā ieinteresēt tos, kas nekur nepiedalās. Uz jauniešiem jāraugās nevis kā uz problēmu, bet gan kā uz partneriem, kuru iemaņas jāattīsta.

Vēl viens būtisks uzdevums – nepazaudēt kopienas tradīcijas, kas aptver aktīvos un piesaista arvien jaunus. Īpašs uzsvārs tradīciju saglabāšanā ir ģimeņu, dzimtu iestrādēm. Jāveicina paaudžu sadarbība, lai uzlabotu sakņu izzināšanu. Tas nozīmē maksimāli atbalstīt tradīciju kopējus un pasākumus nekomercializēt, lai tie būtu tuvāki tautai.

K.A.: – Svarīgi piedalīties ne tikai sabiedriskajā apspriešanās, bet arī aptaujās. Piemēram, aptaujā par Pilsētas svētkiem mērķis bija noskaidrot, ko iedzīvotāji grib. Lai nav tā, ka kurn maliņā. Galvenais, lai katrs zinātu, kur to var darīt. Es vienmēr aicinu, lai iedzīvotāji nāk ar savu ideju. Aktīvāki kļūst tad, ja kādu skar privāti. Es jau no sava skatpunkta nevaru zināt, kas vajadzīgs tantei no Nīkrāces.

R.E.: – Vēlēšanos darīt lielai daļai mainīja pandēmijas laiks. Cilvēki vairs nav tik aktīvi, viņiem ir citas problēmas.

A.Z.: – Parasti aptaujas pagastos tiek noorganizētas ātri. Ar varu piedalīties nepiespiedīsi. Vienīgi, ja uzaicinātu Raimonu Paulu, tad vismaz uz sākumu atnāktu pilna zāle.

A.R.: – Iedzīvotāju sapulcēs pagājušajā gadā biju 15 vietās. Kopumā apmeklējums labs. Varētu teikt, ka pirms pandēmijas bija pat pasīvāk. Mūsu programmā tā ir, un arī Valsts prezidents nāca ar iniciatīvu, ka vajag iedzīvotāju padomes. Šis jautājums bija uz nogaidīšanu, kāds būs regulējums. Šomēnes stājās spēkā jaunais Pašvaldību likums, un šādas padomes var veidot, bet tas nav obligātas.

Viens jautājums tagad iedzīvotāju sapulcēs būs par tām.

K.A.: – Ja iedzīvotāju padome būs pārlietu aktīva, noēnos pagasta pārvaldes vadītāju.

Cik saņem deputāts?

● **Kāds ir jūsu kā deputāta atalgojums mēnesī?**

R.K.: – Tas atkarīgs no darba komisijās, komitejās, domes sēžu sagatavošanā, dokumentu izskatīšanā, no tikšanās ar iedzīvotājiem. Maksimālais stundu skaits mēnesī – 50. Samaksas koeficients atkarīgs no domes priekšsēdētāja amatalgas. Mans atalgojums ir no 150 līdz 280 eiro mēnesī.

A.Z.: – Esmu pensionārs. Izdzīvot varu, jūtos labi. Par darbu domē saņemu vidēji 120 eiro mēnesī.

Ainars Zankovskis:
„Ar varu piedalīties aptaujās nepiespiedīsi. Vienīgi tad, ja uzaicinātu Raimonu Paulu, vismaz uz sākumu atnāktu pilna zāle.”

K.A.: – Mēnesī ir 200–250 eiro. Pēc darba vakarā lasu dokumentus, lai gatavotos domes sēdei vai komitejām, lai saprastu un varētu atbildēt, ja kāds prasa. Manuprāt, stundu rakstīšana ir muļķīga – labāk gribētu konkrētu summu. Par degvienu maksājam paši, kad braucam uz sapulcēm.

Būt deputātam – tā ir arī atbildība.

R.E.: – Piekritu: es arī vēlētos, lai ir konkrēta summa, nevis stundu rakstīšana. Citās pašvaldībās tā ir.

A.R.: – Man samaksu kā deputātam atsevišķi neizdala. Ir alga kā amatpersonai (domes priekšsēdes vietniekam – red.) – divarpus tūkstoši mēnesī uz rokas.

Ko jūs vēlētu iedzīvotājiem?

R.K.: – Kamēr sabiedrība uzskatīs, ka par katru notikumu ap mums atbildīgs kāds cits, mēs iesim vienu soli uz priekšu un divus atpakaļ. Otrādi būs tad, kad sapratīsim Alberta Einšteina teikto: „Ir muļķīgi gaidīt pārmaiņas, ja pats neesi šo pārmaiņu organizētājs.”

K.A.: – Vairums cilvēku ir noskaņoti optimistiski. Ceru, ka budžeta kontekstā spēsim saprast prioritātes un izdarīt tā, lai cilvēkiem nebūtu smagi.

A.Z.: – Lai izdodas mums, un lai tautai būtu labi! Novēlu, lai Skrundā drīzāk būtu ģimenes ārsts, jo cilvēki ir uzskatināti – valstiski šis jautājums nav risināts.

R.E.: – Lai novadā vairāk ienāktu tādi cilvēki, kuri šeit gribētu dzīvot un radīt jaunas lietas.

A.R.: – Salīdzinājumā ar Ukrainu mums ir labi. Ir gaisma un miers debesīs.

SARUNA AR JUBILĀRU

Ja var nopelnīt pats

23. janvārī kādreizējais Snēpeles pagasta kultūras darbinieks un pašdarbības teātra režisors Kārlis Freimanis kuplā ģimenes lokā nosvinēja 94. dzimšanas dienu.

VISU LAIKU SNĒPELNIĒKS

Tagad jubilārs dzīvo Ikšķilē pie dēla Jāņa, bet tik un tā joprojām uzskata sevi par pilntiesīgu snēpelnieku. Te viņš dzimis, audzis un strādājis visu mūžu, izņemot pāris gadu, kas bija jāpavada Padomju armijā. Kādu laiku pārcēlies pie dēla, jo tā interesantāk, viņš nosmej. Daļēji pie vainas ir acu gaismas zaudējums. Taču bieži viņi brauc apraudzīt mājas. Jubilārs ar vēl diviem brāļiem uzaudzis Snēpeles Zvejās gana turīga saimnieka ģimenē. Kārlim bijis tikai 11 gadu, kad nākusi padomju okupācija, tad sācies karš un saulainā bērnība beigusies. Kamēr Kārlis dienējis aiz Urāliem, Freimaņi kā kulaki no Zvejām izdzīti, manta izpārdošana, māja un saimniecība atdota kolhozam un lopkopju izmitināšanai. Atgriezies no armijas, apprecējies ar Rasmu (sieva jau aizsaulē), un Snēpeles centrā cēlušī paši savu māju.

DZIEDĀJA, DEJOJA, TEĀTRI SPĒLĒJA

Tolaik jubilārs strādājis par elektrīki, ievilcis arī telefona līnijas. Iesaistījies sabiedriskajā dzīvē – tāds viņš jau no dzimšanas bijis, jo pašdarbnieku dzimtā netrūkstot. Daudzi dziedājuši korī, spēlējuši teātri, dancojuši un sportojuši. Tieši Zvejās sākuši pulcēties teātra spēlētāji un dibināts Snēpeles pirmais amatiereteātris, kuram nu jau vairāk nekā simt gadu. Cik vien jubilārs atceras, esot ņemts līdzī uz visiem pasākumiem, un jau bērnībā bijis ļauts ne tikai aizkulisēs noskatīties, bet arī pašam kādu pantīņu uz skatuves noskaitīt. Tā iedzīmētās sabiedriskās aktivitātes dēļ K.Freimanis kļuvis par Snēpeles tautas nama vadītāju un šajā amatā nostrādājis nepilnus 30 gadus.

PRIEKŠ PAR SAVĒJIEM

Teātris no visām amatiermākslām K.Freimanim šķiet tas tuvākais. Taču pa īstam sācis tam

Snēpelnieks Kārlis Freimanis garajā mūžā piedzīvojis daudz pārmaiņu. Tikko nosvinējis 94. dzimšanas dienu, viņš atzīst, ka katrā dzīves posmā ir gan baltas, gan nebaltas dienas, bet labāk atcerēties tikai skaisto un priecāties par katru dienu.

pievērsties, pienākot pensijai. Tomēr iznācis diezgan ilgi būt par režisoru, daudzas izrādes iestudēt, tuvu un tālu nospēlēt. Iepriekš Snēpelē teātra ļaudis, kā arī citi pašdarbnieki bijuši pastāvīgi dzimšanas dienu viesi. Diezgan lustīgas balles padevušās – ne tik daudz dzerts un ēsts,

cik dziedāts un dancots. Tagad iznāk sazināties vien telefoniski. Taču kārtējā jubileja arī Ikšķilē jauki nosvinēta – visu vakaru ciemiņi nākuši viens pēc otra. Pārsvārā paša atvases ar ģimenēm. Kārlim ir seši mazbērni un 11 mazmazbērnu. Visi Ikšķilē vai tuvumā vien dzīvojot – ne-

viens svešumā laimi meklēt nav aizbraucis. Par to Kārļa kungam liels prieks: „Visi pārtikuši, visiem ir mašīna, un visi paši vien sapelnījuši.”

SAULAINĀS DIENAS ATCEROTIES

Jubilārs kā pirmās brīvvalsts bērns tomēr nevēlas kādu mūža periodu īpaši izcelt. Protams, atmiņas no pirmskara Latvijas ir skaistākās, bet tās sakrīt ar bērnību, kad viss šķiet saulains: „Man jau aktīvā dzīves daļa sanāca tai nelāgajā laikā, kad valdīja krievi. Bet arī tad jaunieši, kas gribēja, varēja darboties. Vienīgi reperuārs tika uzspiests ne tāds, kādu gribētos spēlēt. Pat Blaumaņa lugas nevarēja iestudēt bez Kultūras ministrijas atļaujas un ilgas pierādīšanas, ka „nekā tāda tajās nav”. Taču padomju laikos labums bija tas, ka pašdarbība varēja plaukt un zelt: cilvēku bija vairāk. Tagad daudzi no Latvijas aizbraukuši. Balsts brīva, demokrātiska, bet brauc prom. Trūkst, kas strādā, sporto, dejo, dzied, uzved teātri. Tad vēl tas uztraukums, ka Ukrainā karš. Tāds nemierīgs laiks. Bet jāpriecājas par katru dienu, ko varam dzīvot.”

Daina Tafelberga
Jāņa Freimaņa arhiva foto

DIVI PAR VIENU

Kas ir bagātība?

Ģimene, daba, darbs

Aiga Šēnberga, Kuldīgas bērnudārza *Ābelīte* pirmskolas skolotāja, izglītības darbinieku arodbiedrības Kuldīgas novada organizācijas priekšsēde:

– Vispirms jau tā nebūs liela nauda. Jā, tā ir vajadzīga, bet tā lielā nauda lielu laimi nenes, sagādā drīzāk lielas raizes. Mana bagātība ir ģimene. Mani trīs miljonu ir trīs mazbērni: divas maz-

meitiņas un mazdēls. Kopā būšana vasarās un brīvdienās sagādā lielu prieku. Iepazīstam, izzinām dabu, baudām vasaras peldes Ventā, mīlojamies ar gardajām vasaras sārtaidzēm zemenēm un vēl.

Mana bagātība ir bērnudārza audzēkņi – pa 35 darba gadiem ir iznācis stipri liels pulks. Bērnu smaidi, uzticēšanās, dzidrie smiekli, mīļie apskāvienī ir zelta vērtībā. Un ir milzīgs gandarījums, ka pirmo audzēkņu bērni nāk uz bērnudārzu, lai apgūtu savas dzīves gudrības un sakrātu savu zināšanu bagāžu.

Mana bagātība ir brīnišķīgā Latvijas daba visos četros gadalai-

kos. Daba ir mans SPA kūrorts, mans psihologs, mans ārsts. Vējš, saule, ūdens, uguns – tie visi ir sabiedrotie.

Un visbeidzot – mana bagātība ir pirts meitenes un iknedēļas pirtēšanās, slotu siešanas rituāls, pārgājieni, saulgriežu sagaidīšana, koncerti. Satikt, atrast savus cilvēkus – tā ir liela veiksmē un bagātība. Jo daudz ir dzirdēts, kā cilvēki maldās pa dzīves ceļiem un nevar atrast savu vietu, savus cilvēkus un kur nu vēl savu laimi.

Domāju, ka arī katrs nodzīvotais gads ir liela bagātība. Par to paldies maniem likteņa lēmējiem: Laimes mātei un arī Dieviņam.

Jauna maksa par laulāšanu

No 1. februāra būs cita maksa par Kuldīgas novada dzimtsarakstu nodaļas pakalpojumiem – tos deputāti apstiprināja finanšu komitejā.

Par svinīgu laulības reģistrāciju bez muzikālā noformējuma summa būs 30 eiro (25% atlaide, ja novadā deklarēts viens no pāra, 50% – ja abi), ar muzikālo pavadījumu – 60 eiro (tāpat spēkā ir 25% un 50% atlaide). Ja pāris vēlēšies apprecēties ārpus telpām, tas maksās 200 eiro (ar 25% un 50% atlaidi).

Inta Jansone

STĀRKA VĒSTIS

Šoreiz vairāk puīšu

Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļā no 18. līdz 25. janvārim piedzimuši deviņi bērniņi: trīs meitenes un seši zēni.

Vecāki izvēlējušies vārdus Alise, Rūta, Selīna, Adrians Agnis, Edijs, Adrians, Franko, Jēkabs, Markuss.

BĒRNU VALODĪNA

Daži Alfrēda Pilskungas (četri gadi) spārnotie teicieni.

- „Mums bērnudārzā ir rings, un es ar Milu apprecējos. Mēs uz brīd palik pieauguši.”
- „Es vilks garās roks ar krekl.”
- Nedēļas nogalē Kuldīgā mamma stāsta, ka lielais brālis maziņš te dzīvojis. Alfrēds: „Un kur es bij?” Mamma atbild, ka vēderā. Alfrēds: „Mammai vai tētim?”
- Alfrēds, dusmīgs par mammais aizrādījumu, šņāc: „Ja tu tā vēlreiz darīs, es nemazgāš roks vairāk.”
- Alfrēds dusmīgs arī uz tēti: „Ja tu tā vēlreiz darīs, es tev lieliks piparkūkā un ceps.”

Dzīves lapa aicina vecākus, vecvecākus un bērnudārza audzinātājas mazuļu valodas pērles iesūtīt e-pastā: redakcija@kurzemnieks.lv.

„Katram sava, man – ticība”

Elmārs Derzāvis, Latvijas Eviņģēliski luteriskās baznīcas vikārs:

– Vairākums domā un runā, ka bagātība ir daudz naudas. Varbūt, jo to jau ikdienā vajag un visiem vienmēr šķiet, ka pietrūkst. Šķiet, ka tie, kas dzenas pēc naudas, savā dzīvē aizvieto kaut ko citu – ikdiena kļūst kā vāveres

skrējiens ritenī, un, ja visu laiku un domas velta tam, tad naudas zudums ir liela traģēdija.

Filmā *Četri balti krekli* skan dziesma ar vārdiem: „Es esmu bagāts – man pieder viss, kas ar mani ir noticis.” Bagātība ir dzīves pieredze. Kādam tie ir bērni – daudz bērnu ģimenes ir tā lielākā bagātība. Zināšanas, piemēram, labi ir zināt piecas sešas valodas. Lasīt grāmatas – izdzīvot dažādas dzīvesstāstus, izceloties, izglītoties. Katram bagātība sava.

Mana tā ir ticība. Ticot un paļaujoties uz Dievu, Kristus mums dod mūžīgo dzīvību. No Dieva novēlēts, lai mums būtu miers sevī, ar citiem, ar apkārtējiem līdz pat mieram pasaulē. Bagātība ir dzīves redzējums, kas rodas no ticības un paļāvības uz Dieva klātbūtni un to, ka Dievs vada visas lietas. Lūgšanās varam izstāstīt Viņam savas domas, cerības, bēdas un ticībā saņemt dvēselē mieru. Lai Dievs mums visiem palīdz!

Lai meža vērtību uzlabotu

Pakalpojumu kvalitātes palielināšana, lielāks biedru skaits un savas ražošanas izveide – tie ir tikai daži meža īpašnieku kooperatīvu mērķi.

Ilgtermiņā kooperatīvi plāno savas pozīcijas tautsaimniecībā nostiprināt, sniedzot lielāku pievienoto vērtību. Aplēses liecina: sasniedzot skaitliskos mērķus un biedru mežus apsaimniekojot ilgtspējīgi, kooperatīvu piensums tautsaimniecībā ik gadu būtu papildu 28 miljoni eiro. Tieši mazajiem un vidējiem meža īpašniekiem apvienojoties, kooperatīvu spēks augtu, un tas ļautu nozarē kļūt par stratēģiski nozīmīgu partneri.

Lai paliek vietējo rokās

Ziemeļeiropā kooperācija jau daudzus gadus desmitus ir galvenais privāto mežu apsaimniekošanas paņēmieni. Tādās valstīs kā Zviedrija un Norvēģija trešā daļa īpašnieku koksni pārdod un mežsaimnieciskos pakalpojumus iepērk ar kooperatīvu starpniecību. Uz līdzīgu mērķi būtu jātiecas arī Latvijā, uzskata mūsu kooperatīvu pārstāvji.

Stāsta kooperatīva *Mežsaimnieks* valdes loceklis Andis Malējs: „Kā skaitliski sasniedzamos mērķus esam izvirzījuši biedru skaita palielināšanu līdz desmit tūkstošiem un apsaimniekoto mežu platību – līdz 150 tūkstošiem hektāru, bet tas ir pamatots ar tālejošākiem mērķiem.” *Mežsaimnieks* vēlas biedru skaitu palielināt tāpēc, lai īpašumi paliek vietējiem iedzīvotājiem, nevis nonāk ārzemju kompānijās. Pašreiz esot vērojama nepatīkama tendence, ka aizvien vairāk un vairāk īpašumu nonāk ārzemju kapitāla rokās. Daudzi īpašnieki izšķiras savu mežu pārdot tāpēc,

ka pietrūkst zināšanu, kā to apsaimniekot un iegūt peļņu, kur saņemt mežsaimnieciskos pakalpojumus, un vieglākais ceļš esot īpašumu pārdot.

„Mēs kā kooperatīvs vēlamies būt efektīvs un ērts rīks, lai tie, kuriem trūkst zināšanu vai pašiem pietrūkst laika, varētu savu īpašumu apsaimniekot izdevīgi,” uzsver A.Malējs. Jāatgādina: tieši kooperatīva biedri vienlaikus ir organizācijas īpašnieki un galvenie, kuri no sava meža gūst labumu.

Vairāki soļi

Mežsaimnieks vēlas, lai pievienotā vērtība no īpašuma būtu lielāka, tādēļ ir vēlme platību palielināt, jo tas kooperatīvam ļautu gan efektīvāk pašu apsaimniekošanu, gan iegūt pievienoto vērtību, tirgū ejot kā vienotam spēkam. Lai to sasniegtu, jānoiet vairāki soļi, kas dotu arī vairākus ieguvumus.

„Pirmkārt, apvienojot pārdodamās koksnes resursus, mēs nozarē kļūstam stratēģiski svarīgs piegādātājs. Līdz ar to saviem biedriem iegūstam labākus pārdošanas nosacījumus un cenu par koksni, tajā skaitā samazinot cenas svārstību risku, ar ko Latvijas novados pašlaik saskaramies. Tāpat arī mežizstrādes un mežkopības pakalpojumi biedriem kļūtu vēl izdevīgāki un drošāki,” skaidro *Mežsaimnieka* valdes loceklis.

Otrkārt, spējot apkopot gana lielus resursus, kooperatīvi var izveidot paši savu ražošanu, tādējādi mūsu mežos izaudzētajai koksnei pievienoto vērtību

vēl palielinot. A.Malējs tic, ka Latvijā līdzīgi kā Skandināvijā nākotnē meža īpašnieku kooperatīviem piederēs kokapstrādes un koksnes ķīmijas pārstrādes uzņēmumi.

Tāpat esot jāiegūst pievienotā vērtība no nekoksnes resursiem – te runa ir par ekosistēmu pakalpojumiem, ko sniedz mežs. Ja tos centīsies pārdot katrs īpašnieks, tad galveno peļņu iegūs starpnieki, tāpēc ir svarīgi meža īpašumus apkopot un ieņēmumus saņemt pašiem, piebilst A.Malējs.

Augstvērtīgi un operatīvi

Kooperatīva *Mūsu mežs* mērķis ir saglabāt augsta līmeņa pakalpojumu kvalitāti un operatīvāti, stāsta izpilddirektors Toms Kalvis. „Kad savā darbībā jutīsimies stabili un būs sasniegta plānotā kvalitāte un kvantitāte, tad plānosim nākamo lēcieni kooperatīva izaugsmē. Tiesa, pie šī plāna un attīstības virzieniem vēl būs detalizēti jāstrādā,” viņš uzsver.

Arī *Mūsu mežs* plāno palielināt biedru skaitu. Līdzīgi, kā tas vērojams citur, pieaugums varētu būt pakāpenisks, jo straujš lēcienis, visticamāk, neesot gaidāms. Pašlaik kooperatīvā apvienojušies 67 meža īpašnieki. Tieši pēdējā laikā iesaistījušies ārzemēs dzīvojošie, kuriem vajadzīga īpašuma apsaimniekošana Latvijā. To kooperatīvs varot nodrošināt, izstrādājot detalizētu plānu, tāpēc arī veidojas laba sadarbība. Jaunos biedrus *Mūsu mežs* plāno iesaistīt ar savu darbu, jo esot pierādījies, ka neviena

MEŽA ĪPAŠNIEKU KOOPERATĪVU MĒRĶI

- Apsaimniekojamo platību palielināt līdz 150 000 ha.
- Kooperatīvu biedru skaitu palielināt līdz 10 000.
- Pārdodamās koksnes resursus apvienot, lai nozarē kļūtu par stratēģiski svarīgu piegādātāju.
- Resursus apkopot un izveidot pašiem savu ražotni, tādējādi mežos izaudzētajai koksnei pievienoto vērtību palielinot vēl vairāk.
- Iegūt pievienoto vērtību no meža ekosistēmām.

VIZĪTKARTES

MPKS *Mūsu mežs*

- Biedru skaits: 67
- Apgrozījums (2021. g.): 453,3 tūkstoši eiro
- Apsaimniekojamā platība: 3000 ha
- Tālrunis: 24002400,
- e-pasts: info@musumezs.lv
- www.musumezs.lv

MPKS *Mežsaimnieks*

- Biedru skaits: 644
- Apgrozījums (2021. g.): 8,6 miljoni eiro
- Apsaimniekojamā platība: 12 144 ha
- Tālrunis: 24225225,
- e-pasts: info@mezsaimnieks.lv
- www.mezsaimnieks.lv

reklāmas kampaņa nav tik laba un tieši informācija no cilvēka uz cilvēku, respektīvi, viens klients iesaka citam pamēģināt kooperatīva pakalpojumus, esot labākais veids, kā iegūt jaunus klientus.

Proporcionāli biedru skaita pieaugumam paredzēts palielināt arī apsaimniekojamo platību. *Mūsu meža* biedri nesauzot – pamazām tiek iegādāti jauni īpašumi, un tas nozīmē, ka bilance mainās uz pozitīvo pusi un platība palielinās. Pēdējā mēneša laikā platība pieaugusi par 60–70 ha, un pieaugums turpinās.

Pagaidām T.Kalvis konkrētus skaitļus nenosauc, bet minimālais plāns: gada laikā biedru skaitu palielināt vidēji par 8%, un hektāru skaits būšot atkarīgs no viņu īpašuma. „Palielinoties biedru skaitam, būs jāpalielina kooperatīva darbinieku skaits, un man kā vadītājam tas nozīmēs jaunus uzdevumus – katru jauno ievirzīt darbā, lai kvalitātes līmenis atbilstu mūsu mērķiem. Papildu darbinieki nozīmē ātrāku izpildi: cirsu iemērīšanu, īpašuma novērtēšanu, stādu iegādi. Taču primārais mērķis ir saglabāt un arī palielināt pakalpojumu kvalitāti, lai meža īpašnieks būtu apmierināts un gribētu mūsu organizācijā darboties,” uzsver T.Kalvis.

Tikpat svarīgs darbības mērķis ir paaugstināt meža pievienoto vērtību. Daudz darba tiekot ieguldīts, lai katra īpašnieka mežs kļūtu produktīvāks un kvalitatīvāks. Tas nozīmē jaunaudzju kopšanu un krājas kopšanas cirtes, kurās mežs tiek izkopts un padarīts produktīvāks, lai koksnes pieaugums lielāks un būtu

izņemta mazvērtīgāka koksne, atbrīvojot augšanas telpu citiem kokiem. Celt meža pievienoto vērtību nozīmē arī koksni pārdot ar labām piemaksām.

T.Kalvis ar kolēģiem ir vienprātis, ka jātiecas uz kooperatīviem piederīgu ražotni. *Mūsu meža* vadītājs atklāj, ka varētu veidoties otrās pakāpes kooperācija, kad, saliekot kopā abu kooperatīvu pieredzi, varētu tapt sava pārstrādes rūpnīca. Tas varētu meža īpašnieku spēku, dotu jaunu izrāvienu kooperatīvu attīstībā, kā arī nozīmīgu piensumu valsts ekonomikai. Pagaidām šis jautājums detalizēti neesot apspriests. „Uz savu pārstrādi jātiecas, lai dotu pievienoto vērtību tai koksnei, ko iegūstam katra īpašnieka mežā. Tiesa, jāsaprot, kādā virzienā doties un ko izvēlēties par prioritāti. Tas būtu ieguvums kooperācijas attīstībai un visai nozarei,” spriež pieredzējušais mežsaimnieks.

Informāciju sagatavojuši biedrība *Latvijas Lauksaimniecības kooperatīvu asociācija* par Meža attīstības fonda piešķirtajiem līdzekļiem projektā Nr. 22-00-SOMF10-000024.

MEŽA
ATTĪSTĪBAS
FONDS

Alise Volanska, Astras Strauss-Štrauss arhīva un autore foto

Dzīvē neko nevar mainīt

ASTRA STRAUSS-ŠTRAUSS dzimusi Zlūkās, bet dzimtas saknes sniedzas Padūrē, kur 16 gados viņa sākusi slaucējas smagās gaitas. Dzīve un ne tikai tā situsi bez žēlastības, bet humoru viņa nav zaudējusi.

Cauri durvju stiklam redzama krāsns, istabā veca sieviete uz visskaļāko skatās televizoru. Klauvējienus nedzird, bet, kustību pamanījusi, draudzīgi saka: „Nāc iekšā!” Sīciņā sieviete, reiz iesaukta par nīšu koku, nāk pretī.

SKARBI LAIKI

„Biju slaucēja, sūdos nositusies – tāpēc tas kurlums. Es runā kā venteniēks – es ir no Zlūkām. Tēvs ar māti kādu laiku dzīvoja Zlūkās. Es piedzimu 1941. gadā smukā mājā *Viesturos* pie Karātavkalna. Kad man prasa, kur es ir dzimis, es sak: mātei apakšgalā. Tad man prasa: slimnīcā vai mājās.”

Man ir 82 gadi. 1. klasē sāku iet Ēdoles pilī. Brālis un māsa miruši – četri vairs esam palikuši. Dzīvojam kur kurais. *Silos* dzīvojamā opis un mēs. Oma Emīlija dzimusi 1888. gadā, bet opis Janis – 1884. gadā. Tagad *Sili* diķī ieģrūsti, māju vietā tikai lielā liepa palikusi, laukiem liels mežs virsū. *Brandavas*, *Špudas* – visas zem zemes... Kad izveda *Brandavu* saimniekus, vecā māte bija uz gultas – tik un tā paņēma. Viņu, ceļā mirušu, izmeta no vagona sniegā suņiem un vilkiem par barību.

Mamma Anna Liepiņa nomira 1974. gadā *Špudās* 54 gados ar ļaundabīgo audzēju. *Špudas* viņa mantoja no tēva puses. Bija klētniece *Valcēs*, kur Svīlpes dzīvoja un pagasta deputāte. Mana mamma un tēvs Jānis Liepiņš apglabāti *Brandavu* kapos, kas ir mūsu dzimtas kapi.”

NE GULĒJIS, NE KĀRTĪGI ĒDIS

„Trīs gadus kolhoza *Aktīvist* 4. brigādē 21 govi ar rokām trīs reizes dienā slaucu. Ne gulējis, ne kārtīgi ēdis – gandrīz pekeles (kājas – aut.) atstiepu. Brīnums, kā varēja izdzīvot un vēl bērnu uztaisīt! Sāku *Rūmniekos* slaukt 16 gados. Tāda ferma bija arī *Kalnarājos*, kur slauca Skore, *Remesos*, kur septiņu bērnu mamma Rozentālu Dorīte, un pa vidū es. Pārņēmu govju grupu no citas slaucējas. Kā viņa priecējās, ka tikusi vaļā! Elektrības nebija. Plāna vidū noliku petrolejas lukturi *Kvēle* – tas dega gaiši. Pirksti no sala izliecās. Govij pupi auksti, un tā jau arī nestāvēja mierīgi. Četras kannas pieslaucu un nesu uz avotiņu atdzēsēt. Tagad vairs tukšu nevaru panest.”

GOVĪM VĒL BIJA VĀRDI

„Toreiz katrai no 21 gotiņas bija vārds – visus zināju. Viena bija Astra. *Liedikās* mežsargs iespundēja manas govīs par to, ka iegājušas jaunaudzē, kamēr pati saldi snaudu uz ciņa. No rītiem Dadzīšu Janis veda piena kannas uz pienotavu *Mežos*. No tās krējumu ar zirgu

Astra Strauss-Štrauss savās mājās šogad.

veda uz Kuldīgu. Arī *Mežos* nebija elektrības – pienu mašīnēja lielā, ar roku griežamā trumulī. Pienotavas vadītāja bija Bloka Skaidrīte.”

VED AR DRĒGI

„Kad govīs bulļojās, tas man bija jāredz un ar Dadzīšu Jani jāpadod ziņa. Fermā ieradās sēklotāji: Koršītis Alberts vai Aina Lalajeva. Mēslus vedu uz lauka ar ragavām, kam uzlikts drēģis (dēļu kulba – aut.). Pie fermas lauciņā pašai jāaudzē kacenkāposti. Sienam ar zirgu jābrauc pakaļ uz *Māliņu* šķūni. Tur nosvēra un iedeva nelielu čupiņu, ar ko visu mēnesi jāiztiek. Man bija kārtīgs zirgs Ziedonis – arī tas jābaro. Tagad no *Māliņiem* nav ne grausts palicis: ne šķūnis, ne māja. Vasarās tās govīs – lai vells viņas parauj! – bija arī jāgana turpat pie *Rūmniekiem*. Jāceļas četros no rīta. Viss uzturs: rupjmaizes šķēle un silts piens.

Cik liela bija alga, nezinu. To neredzēju – mamma visu savāca. Vienreiz par visu manu algu viņa no *Smiltiņiem* nopirka divus sivēnus, ar manu zirgu vēl pārveda.”

IEPAZINĀS CAUR AVĪZI

„No *Rūmniekiem* aizgāju 1957. gadā, kad apprecējos ar Kļaviņu Imantu un pārcēlos uz Rendas Ozoliem. Iepazināties caur avīzi. Slaucu 600 litrus dienā, un *Padomju Kuldīgā* ielika manu bildi ar visu puķaino lindraku. Fotografēja tāds fenomenis no Ēdoles. Līdzī bija Jānis Maļinovskis, instruktors no komjaunatnes komitejas: gribēja, lai stājos komjaunatnē. Biju knapi aizmidzis diendusā, kad mani ceļ

Astra Liepiņa 16 gadu vecumā, smagajā slaucējas un ganes darbā piecelta no diendusas, kad pārgurumā nokritusi zālē. 1957. gads.

bertu Strausu-Štrausu. Tagad pie muzikanta nekad neietu – tie taču lielākie dzērāji pasaulē! Štrausi dzīvoja augšā *Celārājos*.

Štrausu Mārtiņš bija baigais muzikants: gan tauri pūta, gan akordeonu spēlēja. Viņš bija orķestrī Kuldīgā kopā ar garo Dakšu, kam māsa Ķimales skolā dzīvoja. Kad *Savādu vasaru* viņi tur augšā pūta un mežā atskanēja, varēja sirdi izd...st, cik skaisti tas bija! Viņi vairāk bērus spēlēja. Alberts spēlēja akordeonu. Viņam bija šizofrēnija un sirds nepietiekamība.

Mans vecākais dēls Modris Kļaviņš pēc armijas atgriezās Cēsu novadā pie tēva. Mūsu sakari pārtrūka, jo apprecējos otrreiz. Puika nevarēja ciest, ka vīrs mēģināja viņu audzināt. Valters piedzima te.

Strādāju Ķimalē par slaucēju, tad jau ar aparātiem. Kādreiz, kad lēju pienu ārā no aparātiem, kaut kas nogāja greizi. Zootehniķe Farida Līdaka teica: „Tevi tūlīt atlaidīs!” Kas mani laidīs, ka nav pat neviena, kas slaucējam iedod brīvdienas? Mēs jau kādreiz arī ninnāja – tad gāja vellos!”

VISLIELĀKĀ SĀPE

„Pagājušais gads bija briesmīgs! Jaunākais dēliņš Valters aizgāja. 49 gadi tikai! Viņam pēc tās avārijas alejā veselība sašķobījās... Pēc diviem mēnešiem no slimnīcas pārvilkta aklā. Diajnoze – smaga galvas trauma. Viņam bija 18 gadi, mācījās Kazdangas tehnikumā. Svarcēlājs – pirmo *bleki* dabūja. Kad piezvanīju uz skolu par avāriju, dzirdēju, ka skolotāja tajā galā saļima... Viņas labākais skolnieks.

Palika Valters I. grupas redzes invalīds uz mūžu. Kritamais ir briesmīga slimība – nekad nevar zināt, kad lēkme notiks. Viņš pats uz veikalā gāja, kad Ķimalē vēl bija. Dažreiz arī garām aizgāja, bet cilvēki jau pazina – veda atpakaļ. Kad nokrita, uzcelties nevar, es viņu arī piecelt nevaru – 100 kilogramus svēra... Vajadzēja vien atdot pansionātā. Piecus gadus bija prom.

Šis ir kārtējais fragments no Alises Volanskas topošās grāmatas *Padures mozaikas – vēsture uz paša ādas* par pagasta vēsturi. Pašlaik tā ietver vairāk nekā 100 bijušo un tagadējo padurnieku atmiņas par notikumiem no 19. gs. beigām līdz mūsdienām. Dzīvesstāsti – tā ir vēsture, pierakstīta ne uz seniem pergamenta ruļļiem, bet uz savas jutīgās, brīžiem asiņojošās ādas. Stāsti publicēti ar aprakstīto cilvēku piekrišanu. Ja vēl kāds vēlas ar tiem dalīties, autore ir gatava uz klausīt (tālr. 29753278). Grāmatu paredzēts izdot vasarā pagasta bibliotēkas 100. gadadienā.

Asprātīgs, anekdotes atcerējās. Jedrītai kociņ, šito atmiņu! Prāts neaizvērās nevienu brīdi. Cik tas ir briesmīgi, ka bērnam nevari palīdzēt! Tomēr labi, ka viņš aizgāja, – nav jāmokās. Nebiju Nabas kapos kādus piecus gadus bijis – tur tā izcirsts, ka pazīt nevar.”

FOTOMODELE

Saimniece atnes albumu un atšķir pirmo lapu. Kaila sieviete ar ļoti skaistu augumu un blondiem matiem līdz pusmugurai stumj velosipēdu zem liepām pa Ķimales muižas parka ceļiņu. Pretī tālumā tumšā tērpā nāk salikusi sieviete, balstīdamās uz spieķīša. Viss albums Astras fotosesijai: sejas tūplāni, rokas... Astra skaistā kleitā Ventspilī pie Zilās govīs, Astra pie ziedu kompozīcijas, Astra pie sava portreta fotoizstādes atklāšanā Ventspils bibliotēkā. Mākslinieces selfijā ar veco kundzi var atpazīt Santu Atti, Ventspils fotogrāfi.

„Viņa mani sapucēja – tāds dancojams lindraks man vairs nav. To kadiķa spieķi jaunākā māsa Benita Krūmiņa, ēdnīcas *Rumba* pavāre, uzdāvināja 70. jubilejā. 70 gadus nebij Ventspilē bijis, kopš braucu tur olas tirgot! Toreiz nātrēs pie tirgus varēja stāvus izd...ties – tagad tur visādus kuģus redz!”

ŠODIENA

„Man pensija ir 386 eiro. Dabon vēl pakas kā maznodrošinātā. Samarieši malku sanes, iekurinu es pati, ūdens, ateja ir iekšā... Drēbes nevajag – vēl ir. Autoveikals piebrauc pie durvīm, Ugūti (Martinsens, veikalā vadītājs – aut.) ienes kules iekšā, noliek, lai vecene izpako.

Šodien biju uz *rimčiku* – man gandrīz acis aizkrita ciet no cenām! Lētās desas nav. Man tie klīdušie kaķi nāk – citreiz divi, citreiz trīs, reizēm pa vienam. Viņi taču grib ēst! Šodien autoveikals nebija. Autobuss līdz Kuldīgai 95 centi, bet atpakaļ par taksi – desmit eiro. Tas vēl lēti – man tur blats pie vienas sievietes, citi prasa 14.

Mēnesī 33 eiro aiziet par elektrību, telefonu un presi. Es nav dzīvotājs, ja man nav *Kurzemnieks!* Pasūtu arī *Vakara Ziņas* un *Privāto Dzīvi*. Izlasītos žurnālus atdošu keramiķei no *Remesiem*, lai ir, kur ietīt traukus, vedot uz izstādēm.

Es te *Šalkās* esmu vecākā iedzīvotāja – citu tik ilgi dzīvojošu nav, visas slaucējas jau gar zemi. Es vienīgais no šito ferm palicis. Mājai sēžas sienas, virtuves durvis līdz galam vairs nevar atvērt – bail, ka malku nesot, siena nesabrūk, tapetes jau pārplīsa. Durvis uz koridoru vispār karājas. Kamēr vien varu zupu izvārt un ieēst, netaisos uz pansionātu iet. Kas tad par mani tur maksās?”

BAIGAIS MUZIKANTS

„1973. gadā apprecējos ar Al-

JAUNATNES LAUREĀTS

Godinās vislabākos

Šovakar 18.00 Kuldīgas kultūras centrā novada sporta skolas pasākumā *Jaunatnes sporta laureāts* paldies saņems tie, kam ir labi rezultāti pasaules, Eiropas, Baltijas vai Latvijas čempionātā, kā arī valsts izlašu dalībnieki.

Pludmales volejbolā Kristians Fokerots
Volejbolā Eduards Stieģelis, Dāvis Storkis (treneris Jānis Jerumanis)

Dambretē Ramona Serpāne, Roberts Serpāns (treneris Pēteris Gailāns)

Spēka trīscīņā Juris Ullas (treneris Edgars Peterleivics)

Ritenbraukšanā Kaspars Šalme, Gusts Lapiņš, Uvis Zvirbulis, Daniels Šternbergs, Jānis Priedoliņš (treneris Viesturs Lukševics), Lūkass Sitņiks, Edvards Vēvers (treneris Agris Kimbors)

Kikboksā Eduards Blūms, Māris Ūdriņš, Markuss Liepukalns, Sebastjans Mazzariņš, Igors Zauers (treneris Sergejs Leonovs), Niks Martins Kauškalns (treneris Andrejs Zozuļa)

Vieglatlētikā Janita Antipina, Roberts Sorokins (treneris Aija Lancmane), Lauris Grīniņš (treneris Uģis Jocis), Ralfs Zazerskis,

Niks Maulis, Ādams Kesters, Beāte Buka, Aleksandrs Vaskops, Roberts Gluškovs, Dāvis Leimanis (treneris Ilze Stukule), Kristīna Viļums, Aleksis Gailītis, Oliveris Reboks, Justs Skuruls, Keita Jēkabsone, Sanija Robežniece, Nikola Bērziņa (treneris Ieva Skurule), Daniels Hildebrants (treneris Sintija Grišule)

Volejbolā Aleksandra Timbere, Rēzija Bīkava, Diāna Sedliņa, Kristiāna Muižarāja, Alise Vaskopa, Alise Kazakova, Elīza Alise Kārklīna, Helēna Buka, Daniela Medne, Nikola Marija Meikšāne, Nikola Krīgere, Paula Bērziņa, Anete Rūtenberga (treneris Ieva Nečiporuka), Marta Berķe, Reičela Tobija, Aleksandra Bārzdze, Madara Kalna (treneris Ieva Leite)

Futbolā Miks Karlovičs, Taivo Atmats, Kristiāns Ozoliņš, Raiens Polis, Juris

Martinsens, Evarts Rožkalns, Ernests Šimpermanis, Marko Sļisarenko, Benjamins Brazovskis, Gustavs Eglītis, Rajens Hildebrants, Markuss Ibergis, Rodžers Palsāns, Aksels Pantjušenkovs, Benjamins Emanuels Pupiņš, Roberts Tovstuljaks, Rihards Zībergs (treneris Mareks Raihs un Artūrs Šternbergs)

Galda tenisā Benjamins Emanuels Pupiņš, Roberts Šlīters, Henrijs Purviņš, Elinda Kravinska (treneris Ieva Lepse)

Šahā Ance Reiha, Nellija Jēkabsone (treneris Viktors Šteinbergs)

Florbolā Erlends Freibergs, Jānis Plāts, Rūdolfs Reimanis, Roberts Kronbergs, Kirils Panovs, Oliveris Dvarons, Kristis Pone, Linards Zēbergs, Kristaps Garoza, Lūkass Jansons, Gusts Slipiņš, Rihards Šternbergs, Ritvars Sinka (treneris Inguss Gailis)

VIEGLATLĒTIKA

Pierībina manēžu

Latvijas Vieglatlētikas savienības un *Sportland* sacensību otrajā posmā Kuldīgas vieglatlētikas manēžā U16 un U14 grupā spēkiem mērojās ap 700 dalībnieku. Kuldīgas novada sporta skolas audzēkņiem ir arī labi rezultāti.

Vecākā grupa sacentās sešās disciplīnās, bet jaunākā – četrās. U16 grupā 60 metru skrējienā piektais bija Jānis Rūķis (7.72), astotais – Kārlis Rūķis (7.81), meitenēm uzvarēja Beāte Buka (7.92), piektā bija Nikola Demčenko (8.24). 400 metru skrējienā trešais – J.Rūķis (57.09), piektais – K.Rūķis (57.28), meitenēm sestā – N.Demčenko (1:03.69), desmitā – Diāna Dzintara (1:04.27). Lodes grūšanā līderes godā bija Alise Robežniece (12,05 m). Tāllēkšanā sesto rezultātu uzrādīja Justs Skuruls (5,00 m). U14 grupā 300 metru skrējienā otrs – Dāvis Leimanis (45.15), astotais – Matiass Duburs (46.02). Trešais (pēdējais) posms paredzēts 5. februārī Valmierā.

60 metru skrējienā sacenšas divas Kuldīgas novada sporta skolas audzēknes: Beāte Buka (515) un Nikola Demčenko (516).

VOLEJBOLS

Ar itāļu trenera padomu

Lai kopā ar Kurzemes kolēģiem pārbaudītu meiteņu sagatavotību iespējamajai dalībai valsts izlasē, Kuldīgā viesojās Itālijas volejbola speciālists Daniele Mario Kaprioti.

Sporta hallē ieradās ap 30 interesentēm no Tukuma, Liepājas, Saldus, Skrundas un Kuldīgas. Sportistēm sevi bija jāapliecina vairākās stacijās, piemēram, lecot augstumā un tālumā, metot pildbumbas, izpildot volejbola tehniskos elementus utt.

Šādu tikšanos noorganizējusi Latvijas Volejbola federācija, un tā deva iespēju Kurzemes treneriem iepazīt tās volejbolistes, kuras ar laiku varētu pievienoties atbilstoša vecuma izlases treniņiem un sacensībām. Kuldīgas novada sporta skolas un U17 Latvijas izlases trenere Ieva Nečiporuka atzīst, ka gaidījusi vairāk meiteņu: „Tā ir nevis atlase čempionātam, bet gan iespēja sevi pārbaudīt, redzēt, pie kā vēl jāpiestrādā.”

Volejbolistes un Kurzemes treneri ieklausās itāļu speciālista, Latvijas sieviešu izlases galvenā trenera Daniele Mario Kaprioti stāstījumā par tehnisko elementu izpildi.

Pēc tam viesis vadīja semināru treneriem, izstāstot savu pieredzi, kā mazi bērni volejbolā trenējas Itālijā.

Pēc D.M.Kaprioti tika apstip-

rināts kā Latvijas sieviešu izlases galvenais treneris. Iepriekš viņš ar vīriešiem, sievietēm un bērniem strādājis Itālijā, Polijā, Somijā un Islandē.

Spēlēs Skrundā

28. un 29. janvārī 10.00 Skrundas vidusskolas zālē notiks 9. atklātās ziemas sporta spēles volejbolā: sestdien sacensības vīriešiem, svētdien sievietēm.

TAUTAS BUMBA

Kuri izveicīgāki?

Kuldīgas novada skolēnu sacensībās tautas bumbā 4. un 5. klasei uzvarējušas divas komandas no Kuldīgas Centra vidusskolas (KCV), kā arī Alsungas pamatskola.

Meitenēm sacentās trīs komandas, aiz KCV otrajā vietā ir V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskola, bet trešajā – Skrundas vidusskola. Zēniem cīnījās četras vienības. Līderes godā – KCV, otrajā vietā – Skrundas vidusskola, trešajā – Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskola.

Lauku skolu grupā sacentās jauktās komandas. Uzvarēja Alsungas, otrajā vietā – Vārmes, trešajā – Z.A.Meierovica Kabiles pamatskola.

Tautas bumbā sacenšas Ēdoles un Kabiles skolēni.

SPORTA ORGANIZĀCIJA

Piešķirs piecas naudas balvas

Pieci Kuldīgas novada sportisti pašvaldībai uzrakstījuši iesniegumu, lūdzot piešķirt naudas balvu par godalgotām vietām dažāda mēroga sacensībās.

Finanšu komiteja nolēma četriem pateikties ar 100 eiro, bet vienam piešķirt tūkstoš eiro.

Pludmales volejbolists Kristians Fokerots saņems 1000 eiro, jo pērn viņš izcīnījis uzvaru pasaules čempionātā U19 grupā un Eiropas čempionātā U18 grupā, bet otro vietu – Eiropas čempionātā U22 grupā.

100 eiro saņems vieglatlēts Kristaps Bērziņš par Latvijas čempiona titulu maratonā, vieglatlēts Uģis Jocis par Latvijas čempiona titulu 1500 m un 3000 m, vieglatlēte Amanda Krūmiņa par Latvijas čempiones titulu pusmaratonā un Valdis Kalējs par uzvaru Latvijas čempionātā dubletu šaušanā tranšeju stendā.

SPORTA KALENDĀRS

- 28.I 10.00 Kuldīgas sporta namā (Virkas ielā 13) – novada atklātais čempionāts VOLEJBOLĀ sievietēm.
- 28.I 13.00 Kuldīgas hallē (Piltenes ielā 25) – Latvijas meistaracikstes FLORBOLĀ 2. līgā (Vārme).
- 28.I 18.00 Kuldīgas hallē – Latvijas meistaracikstes FLORBOLĀ 1. līgā: *Kuldīga/KNSS – Ogres vilki/Lielvārde*.
- 29.I 10.00 Kuldīgas sporta namā – novada atklātais čempionāts VOLEJBOLĀ vīriešiem.
- 29.I 11.00 Kuldīgas hallē – Kurzemes jaunatnes sacensības FUTBOLĀ telpās.
- 29. I 17.00 Kuldīgas hallē – Latvijas meistaracikstes FLORBOLĀ 1. līgā: *Kuldīga/KNSS – Rockets 1*.
- 30.I 18.00 Kuldīgas hallē – novada atklātais čempionāts VOLEJBOLĀ sievietēm.

Par **SPORTA PASĀKUMIEM**, rezultātiem informējiet e-pastā: inta.jansone@kurzemnieks.lv

Kurzemnieka publikāciju sērijā *Izpēti, izgaismo, risini!* turpinām sarunu par uzņēmējdarbību.

No idejas līdz peļņai: garš, grūts, bet interesants ceļš

Ar kādām grūtībām saskaras jaunie uzņēmēji, un kāda nozīme uzņēmumu attīstībā ir biznesa inkubatoram un atbalsta programmām?

Pieprasījums ļoti liels

Ieva Štro: „Iebrauc liepājnieki, rīdzinieki, saldenieki, kuriem ērtāk paņemt vietējos pakalpojumus.”

„Pagaidām esmu pašnodarbinātā. Sapratu, ka manam formātam šī ir ērtāka un piemērotāka forma, jo darbojos viena. Gribētu kādreiz to izaudzēt līdz lielai komandai,” saka zīmola *Plīvurpuķe* radītāja, Kuldīgas dekoratore Ieva Štro. Viņa dekorē kizas un citas svinības.

„Klientu vēlnes ir dažādas. Viss atkarīgs no tā, cik liela ceremonija baidnīca vai āra. Bieži vien iznāk arī palīdzēt plānot un organizēt.” Ar dekorēšanu Ieva nodarbojas asto gadu. Sākusi tad, kad gaidījusi meitīņu: „Tas izaudzis starp abiem bērniem. *Plīvurpuķe* ir kā trešais bērns. Attīstība notikusi dabiski – jo vairāk brīva laika, jo vairāk pasūtījumu. Kādreiz daudz neņemu, jo gribēju būt arī mamma. Tagad mazie ir atspērušies un mana jauda palielinās.”

„Ja cilvēkam patīk tas, ko viņš dara, tad nejut ne stundas, ne laiku, ne stresu. Viņš iet uz rezultātu un ir priecīgs,” uzskata dekoratore Ieva Štro.

to darīt, ja kāzas ir ārā, jo laika apstākļus nevar paredzēt, tāpēc viņa gatavojas plānam B. Arī ziedu sagāde mēdz būt neparedzama, jo tie nāk no Rīgas un nav zināms, vai atmāks svaigi, vai būs īstais tonis. Tad Ieva meklē ziedus citur vai ar līgavu runā par citiem variantiem. „Izaicinoši ir visu saorganizēt un būt laikā. Bieži dekorēšanai atvēlētas vien pāris stundas. Tikšanās pirms kāzām ir ļoti svarīgas, lai detalizēti pārrunātu plānu.”

Kad sākusies pandēmija, lies, ka viss apstājas. Ieva laiku pavadījusi mājās ar bērniem. Visvairāk pārsteiguši klienti, jo neviens nav zvanījis, lai pierakstu vasarā atteiktu. Līgavas cerējušas, ka pasākumi tomēr notiks, un tā arī bijis: „Kad sākās vasara, viss aizgāja ļaudīgi.”

to lekcijas, iespēja satikt cilvēkus, kuri stāsta par pieredzi projektu rakstīšanā: „Noderēja arī kontaktu paplašināšana un iespēja uzzināt jaunumus par fondiem un citām lietām.”

DAUDZ NEPAREDZAMĀ

I.Štro atzīst, ka kāzu dekorēšana ir grūts uzdevums, un pēc pirmā gada rodas pieredze. Sarežģīti ir

reklāma un kuldīgas šarms: „Tas darba apjomu palielina. Iebrauc liepājnieki, rīdzinieki, saldenieki, kuriem ērtāk ņemt vietējos pakalpojumus.”

reklāma un kuldīgas šarms: „Tas darba apjomu palielina. Iebrauc liepājnieki, rīdzinieki, saldenieki, kuriem ērtāk ņemt vietējos pakalpojumus.”

BŪS JĀCEĻA CENA

Gan ziediem, gan degvielai cena augusi, tāpēc arī dekorēšanai tā mazliet jāceļ: „Tas jādara ne tāpēc, lai vairāk nopelnītu, bet lai pakalpojums noturētu labā līmenī. Šis gads parādīs, vai cilvēki taupīs un ņems mazāk vai tāpat savā īpašajā dienā būs gatavi svinēt krāšņi. Pagājušajā gadā vēl varēju izlīst caur adatas aci. Šogad vairs nevaru paņemt tik daudz, cik gribu. Ja ņemu tikpat, jāpieliek cena. Vai cilvēki būs gatavi maksāt vairāk?”

REKLĀMA UN KULDĪGAS ŠARMS

Uzņēmējdarbībā noder levas izglītība sabiedriskajās attiecībās, reklāmā un kultūras menedžmentā. Daudzi klienti dekorētājus atrod feisbukā un instagramā. Prasme apstrādāt fotogrāfijas un veidot saziņu sociālajos medijos palīdzējusi iegūt klientus. Noderējusi arī pašas labā krāsu izjūta, bērniņas pieredze

Mediju atbalsta fonda ieguldījums no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem. Par materiāla saturu atbild laikraksts *Kurzemnieks*.

Kristīnes Pabērzas teksts un foto

MAF
Mediju atbalsta fonds

To *Kurzemnieks* jautāja dekoratorei IEVAI ŠTRO, Kuldīgas rotaļu istabas un apartamentu *Brīnumzeme* īpašniecei DIĀNAI PANTJUŠENKOVAI, Alsungas sausā saldējuma ražotājai KARĪNAI BUMBULEI, Kuldīgas biznesa inkubatora vadītājai LĪGAI RAITUMAI un Latvijas Tirdzniecības un rūpniecības kameras Kurzemes reģiona nodaļas vadītājam RALFAM MINKEVIČAM.

Rada pašu vajadzības dēļ

„Iesaku uz biznesa inkubatoru aiziet visiem – maziem, lieliem uzņēmējiem, arī jauniem cilvēkiem, kuri grib kaut ko mēģināt,” iedrošina apartamentu *Brīnumzeme* īpašniece Diāna Pantjušenkova.

pārējais ir uz maniem pleciem. Nevajag kādu algot – pati tieku galā.”

PALĪDZ BIZNESĀ INKUBATOROS

Ideja radusies pašas vajadzības dēļ. Pirms septiņiem gadiem Diāna meklējusi telpu, kur Kuldīgā nosvinēt dzimšanas dienu pavadīt ar ģimeni. „Pašā sākumā valsts uzņēmējums atbalstīja – telpas īri un citus maksājumus vārēju nomaksāt. Kad sāka dalīt, kurš drīkstēs strādāt un kurš ne, bija jādomā, ko darīt. Tad vairs nemaksāja. Pandēmija lika padomāt, ka nevajag tik mežonīgi visur skriet.

Pagaidām esmu saimnieciskās darbības veicēja. Ballītes pārsvarā ir vakaros, uzkopšana un

drošinājusi draudzene no Rīgas, palīdzējusi Eiropas Sociālā fonda projekta *Jauniešu garantijas* finansējums – 5000 eiro. Būdam bezdarbiece, atsaukusies Nodarbinātības valsts dienesta aicinājumam piedalīties konkursā un uzrakstījusi biznesa plānu. „Lai nauda nebūtu jāatdod, jānoturas trīs gadus. Man piešķīra palīgu grāmatvedībai un naudas plūsmām. Iegādājos pamatlīdzekļus, un trīs gadi pagāja nemanot. Sākumā bija laiks, kamēr cilvēki aprada, ko piedāvāju. Tad reklāma aizgāja no mutes mutē.”

ATRAKCIJA, TELPA, SILTUMS

Pirmais uzdevums: dabūt bērnu atrakciju no Ķīnas. Atrast pareizo firmu bijusi uzticēšanās un veiksmē. Pēc naudas pārskaitīšanas atlicis cerēt, ka pirkums ar kuģi patiešām tiks atsūtīts. Atrakcija nokļuvusi Igaunijā, tad Rīgā, un par to papildus jāmaksā. „Rīgas muiža nebija paziņojusi, ka krava jau divas nedēļas stāv noliktavā, bet diennakts maksā 40 eiro. Vīrs dusmīgs zvanīja, un tur izmaksas samazināja uz pusi.” Atvest atrakciju uz Kuldīgu un salikt palīdzējuši draugi un ģimene.

Diezgan sarežģīti bijis atrast telpu, kurā pieaugušie var svinēt un pārredzēt, ko blakus dara bērni: „Te visu esmu iekārtojusi tā, lai arī mani bērni justos labi un lai es kā mamma redzētu, vai viņi nedara blēņas. Šo vietu atradu, runājot ar cilvēkiem. Nākamais bija siltums, jo izrādījās, ka te nav nekāda.”

si noskaidrot, vai var uzrakstīt projektu, lai saņemtu atbalstu siltumsūkņa iegādei, jo telpā nebija siltuma. Lai gan toreiz tur palīdzēt nevarēja, piedāvāta cita palīdzība, tāpēc iestājusies biznesa inkubatorā. „Bija mācības, kas liek domāt, kā labāk klientam un pašai, ko piedāvāt un kā atrast klientus. Man šis laiks ļoti patika. Sapazinots ar citiem: ja kādreiz ko vajag, sazināties. Ja ir lielāka vai mazāka ideja, iesaku aiziet uz biznesa inkubatoru aprunāties. Izejot cauri pirmsinkubācijas periodam, var saprast, vai ir vērts sākt vai biznesa ideju attīstīt.”

SĀKT NEBIJA VIEGLI

Diāna atklāj, ka šaubījies, vai ideju izdosies realizēt. Ie-

Tagad pieprasījums ir liels, jo cilvēki pēc ballītēm sailgojušies un vēlas svinēt pulkā: „Uzņemam līdz 20 pieaugušajiem un 20 bērniem. Kuldīgā ir tikai divas vietas, kur var nosvinēt svētkus. Konkurenci jutu tad, kad pirms pandēmijas atvērās *Limonāde*, bet tagad īsti neizjūtu. Reizēm ballīšu ir vairāk, citreiz mazāk. Ir tādi klienti, kuri nāk jau no pirmsākumiem, bet ir arī daudz jaunu.”

Diāna Pantjušenkova:
„Domāju, ko gan varu zaudēt, izņemot ieguldīto naudu.”

PIRMOREIZ MAKSU PALIELINA

Inflācijas dēļ *Brīnumzemes* pakalpojumiem oktobrī nedaudz celta cena, jo vairāk jāmaksā par īri un elektrību. Tas pa šiem gadiem noticis pirmo reizi. „Klienti to noteikti jūt. Darbdiens stunda maksāja 20 eiro, tagad – 25. Es to piecīti ļoti jūtu, jo rēķinus nomaksāt ir vieglāk. Bet klientu skaits nav mazinājies, jo viņi saprot, ka cena aug visam.”

Diāna citīgi darbojas pie jaunas biznesa idejas un plāno pusaudžiem un pieaugušajiem piedāvāt lāzertagu (šaušanas spēli ar lāzeru), tāpēc iespējams, ka šogad Kuldīgā būs par vienu izklaides vietu vairāk.

VIEDOKĻI

Vai viegli ir uzņēmējdarbību sākt? Kas grūtības rada?

Ne sprunguļus, bet atbalstu

RALFS MINKEVIČS, Latvijas Tirdzniecības un rūpniecības kameras (LTRK) Kurzemes reģiona nodaļas vadītājs:

– Vispirms jaunie uzņēmumi nokļūst biznesa inkubatoros un Latvijas Investīciju un attīstības aģentūrā, kur par tiem parūpējas. Nevaru pateikt, kā ir nodibināt uzņēmumu šobrīd, jo tādas pieredzes nav, – man ir uzņēmums ar piecu gadu darbību. Pēdējos trīs gadus uzņēmējiem bijusi lieli izaicinājumi vispirms ar kovida posmu, tagad ar Krievijas sāktu karu, kas rezultējies energoresursu un materiālu izmaksu kāpumā. Bet uzņēmēji ir spējusi pielāgoties un lielākā vai mazākā mērā nodrošina sev ienākumus un apgrozījumu.

Ir jomas, kurās sarežģījumi ir būtiski. Piemēram, ēdināšanas un tūrisma uzņēmumu pastāvēšanu ļoti ietekmē energoresursu cena. Varbūt arī kādos ražošanas uzņēmumos ir grūtības un nākas visu pārskatīt. Bet dzīve turpinās, veidojas jauni uzņēmumi. LTRK temperatūra ir normāla. Energoresursu jautājumi ir absorbēti, janvārī notikusi piemērošanās situācijai. Uzņēmumu attīstību veicina gudri valsts lēmumi, atbalstot to un veidojot gudru nodokļu politiku. Jo vairāk liksim sprunguļus spiekos, jo grūtāk darboties. Dažreiz nav zināms, kas būs rīt. Uzņēmējs ir viņa komanda izaugsmi noteikti veicina paš: kā viņi spēj domāt un radīt jaunas darbības formas, kā radīt lielāku peļņu. Eksports un produktivitāte ir galvenais ceļmārušs, lai ko panāktu. Noteikti jādomā tā, lai pakalpojums vai prece ienes augstāku vērtību. Valsts pārvaldei jādomā, kā labāku uzņēmējdarbības vidi radīt ar visdažādākajiem atbalsta veidiem un gudriem lēmumiem un likumiem.

Vajag ideju un vēlmi darboties

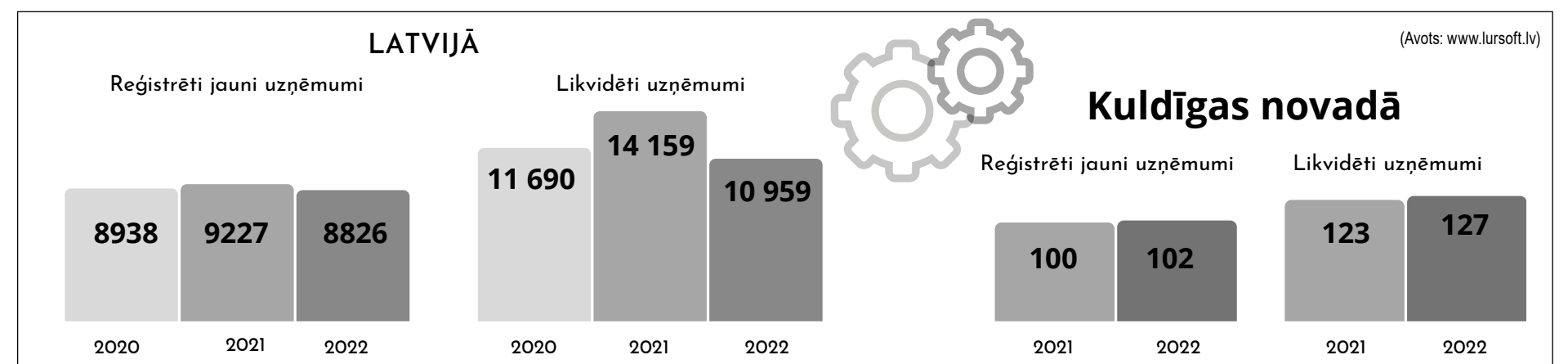
LĪGA RAITUMA, Latvijas Investīciju un attīstības aģentūras Kuldīgas biznesa inkubatora vadītāja:

– Nupat veikalā *Rimi* vērtētāju skolēnu mācību uzņēmums. Redzot jauniešu azartu, jāsaka: sākt ir viegli, jo vajag tikai ideju un vēlmi darboties. Bet, lai to noturētu un ražotu rūpnieciskā apjomā, – tas gan vairs nav viegli. Ļoti atšķirīgi ir tas, kādā nozarē uzņēmums darbojas un kas ir viņa prece vai pakalpojums, bet pēdējo gadu lielākais izaicinājums ir ilgā piegāde, kas vispirms saistīta ar pandēmiju, pēc tam ar karu Ukrainā. Agrāk piegāde ilga trīs nedēļas, tagad var būt pat līdz trim mēnešiem, un tas iekavē gala termiņu. Vēl tas ļoti ietekmē preces cenu, un daļa vairs nespēj Eiropas tirgū konkurēt. Latvijā inflācija ir vairāk nekā 20%, citās Eiropas daļās – zem 10%, un nereti citas valsts uzņēmējs diemžēl saka: vairs nav izdevīgi pirkt no Latvijas, jo pašu zemē to var izdarīt lētāk. Ļoti ietekmē arī minimālās algas izmaiņas, kas stājas spēkā no janvāra. Kā zinām, ne jau uzreiz darbinieks strādā par 120 eiro ražīgāk. Pandēmijas laikā daudzi pārvērtēja to, kādas viņiem ir prasmes vēl bez tā, ko jau dara kā algot darbinieki. Daudzi mainījuši dzīvesvietu, izceļoties ārā no Rīgas un sākot uzņēmējdarbību. Kuldīgas biznesa inkubators darbojas kopš 2016. gada 1. septembra, dalībniekus uzņemas no 2017. gada. Pa šo laiku pie mums darbojušies 330 biznesa ideju autori un attīstījušies 106 uzņēmumi.

Visgrūtāk – noturēties un nopelnīt

KARĪNA BUMBULE, Alsungas SIA *Diezgan svaigi* īpašniece, ražo sauso saldējumu:

– Ir tik daudz iespēju, kur pietiekoties un gūt pirmās zināšanas! Lielākais izaicinājums ir noturēties, iegūt apgrozījumu, nopelnīt. Viss sākās tad, kad Rīgā strādāju par partikas kvalitātes speciālisti. Ar savu ideju pieteicos *Rīgas drosmes grantam* un saņēmu 2000 eiro. Pārceļamies uz Alsungu. Likās, ka laukos jāizdomā kas savs, jo man ir mazi bērni. Iestājos Kuldīgas biznesa inkubatora pirmsinkubācijas programmā. Nodibināju uzņēmumu. Iestājos ar vienu ideju, bet dzima kas cits. Tas ļoti palīdzēja. Pēc tam palīdzēja arī Latvijas Lauku konsultāciju un izglītības centrs Kuldīgā. Izgāju mācības un piedalījies konkursā *Laukiem būt*. Jaunajiem uzņēmējiem svarīgi šādos notikumos piedalīties, jo palielinās kontaktu loks, sākas sadarbība. Nezinu, kā tas būtu – sākt uzņēmējdarbību, neiesaistoties kādā projektā. Sākumā saņēmu Alsungas novada pašvaldības finansējumu pamatlīdzekļiem, tagad – Kuldīgas novada pašvaldības atbalstu. Man bija jāsaprot, kam savu precī pārdošu. Tad saskāros ar to, ka pieprasījumam ir sezonālitate: tas ir nevis vienmērīgs, bet uz svētkiem. Tagad man ir otrs mazulis. Par laimi, sezona beigusies. Paspēju pa ziemu nostrādāt, tagad atkal ir klusais periods. Jādomā, kā vasarā iesaistīt palīdzīgas rokas. Katrs jaunais uzņēmējs saskaras ar to, ka sākumā dara visu pats, tikai pēc tam sāk iesaistīt grāmatvedi, dizaineru un citus palīgus. Jāsaka godīgi, ka vieglāk ir aiziet uz darbu, nostrādāt piecas dienas nedēļā un visu citu aizmirst. Ir labi, ka man nav priekšnieka, tomēr nezinu, kā būs.

PAGASTOS

ALSUNGĀ

Kultūras namā 12.II lielformāta ziedu darbnīca, pieteikties līdz 6.II. 4.II 14.00 pašdarbnieku koncerts *Ziemas sadancis*.

Amatu mājā Liepājas Tautas foto-studijas *Fotast* četru autoru izstāde *No skices līdz*.

Bibliotēkā Ilzes Kalvānes ilustrāciju izstāde *Spilgti bezgalīgais stāsts*.

ĒDOLĒ

Kultūras namā 28.I 10.00 galda spēles.

Bibliotēkā Aivas Skrickas satīna rotu izstāde.

GUDENIEKOS

Kultūras namā šodien 18.00 Turlavas amatierteātra izrāde *Dāvana tantei*.

ĪVANDĒ

Bibliotēkā Māra Kreicberga fotoizstāde.

KURMĀLĒ

Pagastmājā

4.II 14.00 Snēpeles amatierteātra viesizrāde *Tobiass ir miris, lai dzīvo Tobiass*.

18.II 18.00 Ārijas Elksnes dzīves melodijas ar dziedātāju Lailu Ilzi Purmalieti un sieviešu ansambli *Atspulgs*.

Bibliotēkā Zaigas Gulbes *Baltās gaismas dzeja* uz koka ripām.

LAIDOS

Bibliotēkā Daces Beļajevas portretu izstāde *Vizionārs*.

Muižā 28.I 18.00 sadraudzības vakars *Ideju talka* ar lektoru Sandri Mūriņu.

NĪKRĀCĒ

Atpūtas centrā 3.II 18.00 mākslinieces Aijas Pīgoznes darbnīca *Mans veiksmes talismans*.

Bibliotēkā Zigurda Kristvalda ēku maketi.

PADURĒ

Bibliotēkā Dainas Girvaites fotoizstāde *Mani putni*.

PELČOS

Bibliotēkā un pagastmājā Santas Sakalovskas fotoizstāde *Lai saulespuķes uzzied arī ziemā*.

RAŅĶOS

Bibliotēkā Laimas Gūtmanes fotoizstāde *Uzticēšanās*.

RENDĀ

Bibliotēkā Diānas Lipskas apgleznotie auduma maisiņi.

RUBBĀRŽOS

Bibliotēkā izstāde *Radošums dzimtas četrās paaudzēs*: Daira Ābola, Ilze Ābola, Eva Behmane, Emilia Behmane.

RUMBAS PAGASTĀ

Bibliotēkā 7.II 9.30 radoša darbnīca.

Bukaišos 7.II 13.00 radoša darbnīca.

SKRUNDĀ

Visā pilsētā 29.I Karoga diena: no 10.00 līdz 14.00 piedzīvojumu spēle *Jaunie Skrundas sargi*, 14.45 svinīgs gājiens no pagastu takas gala līdz O.Kalpaka piemiņas akmenim, 15.00 atceres brīdis un jauno Skrundas sargu apbalvošana.

Kultūras namā 18.II 18.00 *Pannas teātra* izrāde *Gribu bērnu!* Lomās: Ģirts Ķesteris, Elīna Vāne, Zane Daudziņa un Aldis Siliņš.

TURLAVĀ

Bibliotēkā Laimoņa Spēka kalumu izstāde, Dagnijas Grundbergas radošo darbu izstāde *Mana meditācija*, Nataljas Jurkevičas medus prjaņiku izstāde *Mīļums saldais*.

16.II 12.00 tikšanās ar Agnesi Ķimeņi no Vārmes: dabīgā kosmētika, ēteriskās eļļas, aroma kārtis. Iepriekš pieteikties.

17.II 13.00 tikšanās ar bērnu grāma-

tu autori levu Samausku.

Kultūras namā 25.II 19.00 *Popiela*, pieteikties pa tālr. 26263960.

VĀRMĒ

Pasākumu zālē 10.II 20.00 Valentīndienas ieskaņas koncerts *Sajūtas*: jaunais popmūziķis Niklāss (Niklāss Puģejs).

Sporta hallē 11.II 22.00 Valentīndienas balle ar grupu *Domu lidojums*.

Bibliotēkā Aijas Lubiņas sērkociņu etiķešu kolekcija.

KULDĪGĀ

Kultūras centrā 18.II 18.00 grupas *Bet bet* labāko dziesmu koncerts.

Sv. Annas baznīcā 28.I 18.00 koncerts *Sapnis ir īstenība*. Koncertā piedalās: Kuldīgas sieviešu koris *Gaisma*, Pelču ansamblis *Avots*, Turlavas sieviešu ansamblis *Viola*, Kurmāles sieviešu ansamblis *Atspulgs*, jauktais koris *Kazdanga*, Rīgas vokālā grupa *Cantemus*, Talsu sieviešu koris *Vaiva*, Brocēnu sievie-

šu koris *Laiksne* un vīru koris *Brocēni*. Ieeja par ziedojumu slimnīcas bērnu nodaļai.

Mākslas namā līdz 26.II mākslinieka Rituma Ivanova gleznas un zīmējumi izstādē *Vērotāja laiks*.

Novada muzejā izstāde *Tad un tagad. Latvijas Republikas Zemessardzei – 30*. Rakstnieces Andras Manfredes un gleznotājas Neonillas Medvedevas izstāde *Uzzīmē baltu lietu*.

Bibliotēkā izstādes *Mavrikam Vulfsonam – 105, Novadnieku vaļaspriekī*, rokdarbu meistares Lūcijas Zahares izstāde *Franču šarms – rišeljē*, *Kuldīgas paletes* gleznu izstāde *Ziemas noskaņas*, Ingas Pūces grafikas izstāde *Daudz laimes*.

Līdz 30.II krustvārdu mīklas konkurss *Kuldīgā un pilsētas apkārtnē uzņemtās filmas*, atrodama bibliotēkas feisbuka lapā.

KINOAFIŠA

Kultūras centrā (Piltenes ielā) darbu atsākusi kinozāle.

Minjoni 2 (2022), ASV. Animācijas piedzīvojumu filma. Ilgums: 1 h 28 min.

28.I 14.00, 29.I 14.00, 31.I 17.30, 1.II 19.30, 2.II 17.30.

70. gadu krāšņo frizūru un tērpu virpulī aug 12 gadus vecais Gru. Viņš fano par ļaundaru supergrupu *Vicious 6* un kaļ plānus, kā kļūt par slavenāko ļaundari pasaulē un pievienoties ietekmīgajam sešiniekam.

Uzrodas sekotāju pulciņš – uzticami minjoni Kevins, Stjuarts, Bobs un Otto, un kopā viņi būvē pirmo laboratoriju, rīko pirmos eksperimentus. Filma dublēta latviešu valodā.

Avatars: Ūdensceļš (2022), ASV. Asa sižeta zinātniskā fantastika. Ilgums: 3 h 12 min.

28.I 16.00, 29.I 16.00, 31.I 19.30, 1.II 15.50, 2.II 19.30.

leguvis jauno veidolu, kareivis Džeiks Sallijs kļūst par vadoni un uzņemas ģimeni un draugus aizsargāt no alkātīgajiem Zemes biznesmeņiem, kad tie ar armiju atgriežas Pandorā. Režisors – Džeimss Kamerons. Filmā ir spilgtā gaisma, kas var ietekmēt cilvēkus, kuri uzņēmīgi pret gaismitīgu epilepsiju vai citu fotojutīgumu. Angļu valodā ar latviešu un krievu subtitriem.

Davidova piemiņas koncertā – jauna čella zvaigzne

5. februārī 14.00 Kuldīgas koncertzālē *Klavins Piano (Kaļķu ielā 16)* starptautisku čella konkursu laureāts Reinis Rudzītis muzicēs kopā ar novadnieci, pianisti Eviju Auziņu.

Koncerts veltīts mūsu izcilā čellista, pedagoga un komponista Kārļa Davidova 185. dzimšanas dienai. Skanēs Baha, Dvoržāka, Popera un Paganīni darbi, arī grandiozais Dvoržāka *Čellokoncerts*, ko lielākoties izpilda pieredzējuši mūziķi.

Jaunais talants ar seno čella pavēlnieku K.Davidovu mūzikā ticis jau agrāk. 2018. gadā konkursā Kuldīgā Reinis bija jaunākais no Latvijas un labākais grupā *Cerība*. Tagad zēnam ir 15 gadu, viņš mācās J.Mediņa Rīgas 1. mūzikas skolā pie pedagoga Anitas Rozes, jau ir arī starptautisku konkursu laureāts. Pērn nozīmīgākā bija atzinība konkursā *Talanti Eiropai* Slovākijā un 1. vieta Jana Vihitila konkursā Čehijā. Ar profesionāliem orķestriem pūsis muzicējis Lielajā ģildē, Latviešu biedrības namā, VEF kultūras namā. Augstu novērtēta R.Rudzīša smalkā spēle, perfektums, tehniskais

un mākslinieciskais izpildījums, čells niansēti jūtams ansablī. Tagad Reinis gatavojas konkursam Spānijā, tāpēc dzirdēt viņu šeit ir īpaša iespēja. Kādreizējā kuldīdzniece, koncertmeistare E.Auziņa Reini pavadījusi koncertos un konkursos.

K.Davidova dzimis 1838. gada 15. martā ārsta ģimenē Kuldīgā. Vēlāk Davidovi pārceļas uz

Maskavu, tur Kārlis studē fiziku un matemātiku, bet līdztekus no bērniības velta uzmanību mūzikai, īpaši kompozīcijai un čellam, kļūstot par vienu no tālaika izcilākajiem čellistiem. No 2000. gada līdz pandēmijai Kuldīgā notika starptautiskais K.Davidova čellistu konkurss.

**Daina Tāfelberga
Evijas Auziņas arhīva foto**

KAIMINOS

LIEPĀJĀ

Lielajā dzintarā

27.I 19.00 vijolnieks Sergejs Dogadins un Liepājas simfoniskais orķestris.

29.I 13.00, 11.II 14.00, 12.II 14.00 Liepājas teātra izrāde *Dziesmu svētki* (rež. Matīss Budovskis).

31.I 19.00 Liepājas teātra izrāde *Vilki* (rež. Toms Treinis).

4.II 18.00 *Itāļu baroka dārgumi. Mon-*

teverdi un Venēcijas opera.

4.II 18.00 Liepājas teātra izrāde *Nākamgad tai pašā laikā* (rež. Sergejs Ščipicins).

5.II 15.00 20. gadsimta kamermūzikas zelts. Beļģu mūsdienu mūzikas ansamblis *Het Collectief*.

17.II 19.00 Liepājas teātra izrāde *Cietsirdīgās spēles* (rež. Dmitrijs Petrenko).

Liepājas teātri

27.I 19.00 *Pilnīgi svešinieki* (rež. Rolands Atkočūns).

28.I 18.00 *Jaunā līgava* (rež. Dž.Dž.Džilindžers).

29.I 18.00 *Līnenas skaistumkaraliene* (rež. Dž.Dž.Džilindžers).

31.I 19.00 Liepājas teātra izrāde *Vilki* (rež. Toms Treinis).

PĀRDOD

Pārdod vai maina **MĀJU** pret privatizētu labiekārtotu dzīvokli, vēlams, Virkas ielā, ar piemaksu. Izskatīšu arī citus piedāvājumus. Tālr. 29749104.

JAUNBŪVI Talsos (190 m²), zemi (1000 m²), telpas nav izbūvētas, cena: 50 000 EUR. Iespējama maiņa pret mežu vai zemi. Tālr. 26129919.

SIA **Vēvers** ražo un piegādā priedes skaidu **BRIKETES** (355 EUR/palette), klučīšus (135 EUR/1,3 m³ maiss), mizas, skaidas, šķeldu. Tālr. 26651831 vai www.vevers.lv.

Piedāvājam kvalitatīvas bērza **BRIKETES**. Ilgi deg, mazs pelnu atlikums, 336 eiro par paleti. Tālr. 20331463.

SIA **AJG plus** pārdod sazāģētu nomaļu **MALKU**. Tālr. 29399939.

Sausu **MALKU** maisos, kravās. Tālr. 26544462.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Tālr. 27885688.

Sausu bērza **MALKU**. Tālr. 26383529.

Pārdod ar piegādi sausu, skaldītu **MALKU**. Tālr. 29249578.

Skaldītu un kluču **MALKU**. Tālr. 26632723.

Sausu **MALKU** maisos. Tālr. 29711967.

Pašaudzētu **CŪKGAĻU** ar piegādi. Tālr. 29580000.

MEDU (20 EUR/3 l), **ZIEDPUTEKŠŅUS** (15 EUR/kg) un **BIŠU MAIZI** ar piegādi mājās svētdien, 29. janvārī. Tālr. 26441406.

ZIEDU MEDU (18 EUR/3 l), **VIRŠU MEDU** (11 EUR/1 l), piegādā. Tālr. 22163980.

KVIEŠUS. Tālr. 29568938.

VAJADZĪGI

SIA **Rajaks** (46102003750) aicina darbā lentsāģa **OPERATORU** (darbs ar Talsu lentsāģi). Darbs maiņās, samaksa pēc padarītā. Alga, sākot ar 800 EUR. Tālr. 26228615.

PĒRKAM

Augošu koku cirsma un sortimentus pie ceļa;

Meža īpašniekiem:

- Veicam bezmaksas konsultācijas;
- Palīdzam meža taksācijas sagatavošanā, cirsma iestigošanā;
- Palīdzam iesniegt ciršanas pieteikumu VMD.

Telefoni informācijai: 29196926
www.metsaforest.com/lv

PĒRK

1–2 istabu **DZĪVOKLI**. Cena: 15 000–25 000 eiro. Tālr. 26553414.

DZĪVOKLI. Tālr. 26444538.

GARĀŽU Kuldīgā vai Kuldīgas novadā. Tālr. 22190033.

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 28679476.

Vietējais uzņēmums pērk **LIELAS MEŽA PLATĪBAS**: izcirtumus, jaunaudznes un briestaudzes. Augstākās cenas! Tālr. 25731315.

Izcirstus **MEŽUS** (3000 EUR/ha), cirsma, lauksaimniecības zemi Tālr. 28282021.

MEŽUS, cirsma, malku. Tālr. 26544462.

AUGOŠUS KOKUS mežā, paši zāģējam, izvedam. Samaksa tūlītēja. Tālr. 20219102.

SIA **AIBI** iepērk **LIELLOPUS, JAUNLOPUS**, jērus, zirgus. Iepērkam arī bioloģiskos lopus. Samaksa tūlītēja. Tālr. 20238990.

Z/s **SMAIDAS** pērk **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

SIA **Valinda** pērk **LIELLOPUS, JAUNLOPUS** dzīvsvārā. Tūlītēja samaksa. Tālr. 29434034.

Pērku **RAGUS**. Tālr. 22728888.

Dārgi pērk **SENAS LIETAS** – dažādas traukus, vāzes, lielas vīna pudeles, šujmašīnas ar metāla kājām, lielus grozus, sadzīves priekšmetus muzeja papildināšanai. Samaksa uz vietas. Tālr. 29247670.

DAŽĀDI

KULDĪGAS AUTOSKOLA rīko A, B, BE, C, CE un 95. K kursus. Pieteikties pa tālr. 29182826, 29491388.

Sertificēts **TAKSATORS** profesionāli izgatavos inventarizācijas lietu jūsu mežam. Cena: 60 EUR! Piedāvājam arī **MEŽAUDZES** novērtēšanu, cirsma dokumentācijas sagatavošanu, tīrāuma robežu, kupicu ierīkošanu un atjaunošanu, bezmaksas konsultācijas. Strādājam visā Latvijā! Tālr. 25731315.

REMONTĒJAM TELPAS, koka karkasa montāža, jumta darbi, materiālu piegāde. Tālr. 26269909.

Ātri un lēti ierīkosim **DZIĻURBUMU**. Tālr. 29605105, 28205914.

LĪDZJŪTĪBAS

*Miers mūžīgais ir tuvu mājām gājis
Un savu daļu paņēmis ir līdz.
Viss ir tāpat, tik kādas mājas logā
Vairs spuldzes gaismu neieraudzīs rīt.*

/N.Dzirkale./

Skumjā brīdī esam kopā ar mūsu kora diriģenti Marutu Rozīti, brāli zaudējot.

Ventavieši

*Uzpūš vējš un pārrauj sveces mūžu,
Aust diena un pārrauj zvaigznes mūžu,
Krīt zvaigzne un pārrauj cilvēka mūžu.*

/M.Bičuka./

Mūsu līdzjūtība Marutai Rozītei, no brāļa atvadoties.

E.Vignera Kuldīgas mūzikas skolas kolektīvs

*Paliks dzīvības vidū tavs darbīgais
gājums,*

*Jo tik auglīgu mūžu jau neizdzēs
riets,*

*Un caur kokiem un bērniem būs
turpinājums*

Tai saulainai gaitai, ko beidzi tu iet.

/K.Apškrūma./

Skumju brīdī izsakām līdzjūtību volejbola trenera JŪLIJA GERTNERA ģimenei.

Kuldīgas novada

sporta skolas kolektīvs

Tālu gāju grūtu mūžu,

Daudz darbiņu padarīju,

Nu apsīka mani soļi

Baltā smilšu kalniņā.

/T. dz./

Visdziļākā līdzjūtība JŪLIJA GERTNERA tuviniekiem, viņu mūžībā pavadot.

Pils ielas 4. nama kaimiņi

Balta svece šodien asaras lej,

Tava dvēsele, mūžībā ejot,

Ar vējiem dejo.

Raud svece, un skumīgi vēji pūš,

Tur aizvirpuļo tavs mūžs.

/D.Cabe./

Skumju brīdī esam kopā ar mūsu skolotāju Māru Gertneri un tuviniekiem, no JŪLIJA GERTNERA atvadoties.

Jūsu 1984. gada izlaiduma klases audzēkņi

Nu mūžs ir noslēdzies.

Stāv ozols pagalmā un skatās,

Kā aiziet tēvs

Caur vārtiem savās mūža takās.

/J.Rūsiņš./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Gitai Eidai, no tēva atvadoties.

SIA **Kuldīgas tekstils** kolektīvs

Ne tavi soļi skan, ne balss.

Kaut velti – sirds vēl gaida.

/J.Silazars./

Skumju brīdī esam kopā ar Gitu, tēti zaudējot.

Šūšanas brigādes meitenes

Zeme deva, zeme ņēma,

Zeme visu nepaņēma.

Labi darbi, mīļi vārdi –

Tie palika šai saulē.

/T. dz./

Mednieku kolektīvs **Vārme** izsaka visdziļāko līdzjūtību OSKARA EIDAS tuviniekiem, viņu mūžībā pavadot.

Es reizēm atnāks uz brīdī tsv,

Lai redzētu, kā maniem kokiem iet.

/Ā.Elksne./

Izsakām līdzjūtību Vilnim, mammu mūžībā pavadot.

Zemessardzes 45. KNB

vada kolektīvs

Kas smagāks vēl var būt,

Pa dzīves taku ejot,

Kā atdot zemei to,

Kas sirdij tuvs un dārgs.

/I.Lasmanis./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Vilnim Pujātam un ģimenei, mammu mūžības ceļā pavadot.

Vītolu ielas 8., 7., 5.,

5.a nama kaimiņi

Ir aplukuši soļi,

Vien paliek mīlestības gaišais stars.

/O.Vācietis./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Solvitai un Vilnim ar ģimeni, mīļu cilvēku zaudējot.

Doktorāta kolēģi

Saņem, labā zemes māte,

Vienu sirmu māmuli,

Apsedz viņu silti, silti

Savām smilšu villainēm.

/T. dz./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Sanitai un pārējiem tuviniekiem, ERNU PUJĀTI aizsaulē pavadot.

Kolēģi Kurmāles

pagasta pārvaldē

Kas smagāks vēl var būt,

Pa dzīves taku ejot,

Kā atdot zemei to,

Kas sirdij tuvs un dārgs.

/I.Lasmanis./

Jūtam līdzī Initai Lastovskai, dēlu mūžībā pavadot.

Agrita, Inita, Anitra, Liāna,

Dzintra O., Dzintra S., Sveta,

Gaida, Anita Š., Aivars, Aldis, Juris

Mēs klusējot paliekam...

Vēji šalko un mierina mūs,

Bet tava vieta, kas bija šai dzīvē,

Ir, bija un vienmēr būs.

/N.Dzirkale./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Initai Lastovskai, no dēla atvadoties.

Jelena, Ausma, Aina, Dzintra,

Līvija, Maija, Uldis

Izsakām līdzjūtību Initai un Valdim Lastovskiem, dēlu zaudējot.

Raita, Zigrīda

*Skaistākos ziedus tev noplūktu
dārzā,*

Mīļākos vārdus tev sacītu vēl,

Ja tu šai vakarā klusā un vēlā

Atnāktu vēl ar mums parunāt.

/Ā.Elksne./

Zintīn, dalām skumju smagumu kopā ar tevi, no mammas atvadoties.

Agrita un Daiga

Zeme deva, zeme ņēma,

Zeme visu nepaņēma.

Labi darbi, mīļi vārdi –

Tie palika šai saulē.

/T. dz./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Modrim Šliserim un visiem tuviniekiem, no tēva atvadoties.

Dālderu mājas iedzīvotāji

*No atmiņām paliek tik starojums
maigs*

Tā kā liedagā saulrieta pēdas.

Turp, kur tu aiziesi, apstāsies laiks,

Norims sāpes, rūpes un bēdas.

/B.Mārtuževa./

SIA **Kuldīgas slimnīca** izsaka dziļu līdzjūtību Aina Bērtulsoni, no tuva cilvēka uz mūžu atvadoties.

Mūžībā aizgājis **ANDIS SILIŅŠ (BŪCIŅŠ)**.

Izvadīšana otrdien, 31. janvārī, 13.00 no Aizputes ielas kapličas uz Rumpju kapiem.

Piederīgie

Kurzemnieku februārim var abonēt vēl šodien:

- www.abone.pasts.lv (ietaupot 1,50 eiro);
- www.kurzemnieks.lv/abone (ietaupot 1,50 eiro);
- pastā;
- pie pastniekiem;
- redakcijā (ietaupot 1,50 eiro).

Laikraksta Kurzemnieks redakcija klientus klātienē apkalpo katru darbdienu no 9.00 līdz 15.30.

VĀRDADIENAS

No 28. janvāra līdz 4. februārim

- 28. Kārlis (7483), Spodris (85)
- 29. Aivars (10 525), Valērijs (5009)
- 30. Pārsla (467), Tīna (691), Valentīna (13 483)
- 31. Tekla (394), Violeta (1044)
- 1. Brigīta (1613), Indars (88), Indra (2482), Indris (12)
- 2. Sonora (136), Spīdola (20)
- 3. Aīda (127), Ida (176), Vida (110)
- 4. Daila (378), Dominiks (1673), Veronika (5286)

Populārākie: Aivars un Valentīna.

Tā, lai svētki dažādos gadalaikos

Tīna Lagzdīņa, kuldīdzniece, mācās par frizieri-stilisti Saldus tehnikuma 3. kursā:

– Vecākiem vārdu izvēlēties nebija viegli. Māsa stāstīja, ka visa ģimene ilgu laiku lasīja vārdu nozīmes grāmatu, līdz beidzot nolēma mani saukt par Tīnu. Vārda raksturojumam ģimenē bija liela nozīme. Mana dzimšanas diena ir gandrīz vasarā, vārdadiena būtu ziemā, un mammai patika, ka tad svētki būtu pretējos gadalaikos. Tāpat ir arī manai mātai Zanei. Problēmu sadzīvot ar vārdu nav bijis – man patīk, ka tas ir īss un vienkāršs. Kad biju mazāka, tad bieži man teica: „O, tā jau Tīna Tērnerē!” Tajā laikā dziedāju Kuldīgas ansambli *Putiņas*, tādēļ šādu izsaucienu dzirdēju vairākkārt. Kā iesaukas esmu saņēmusi dažādus mīļvārduņus no sava vārda: Tīnīdžers, Tīniņa, Tīnčiks un citus.

Amanda Gustovska, Tīnas Lagzdiņas arhīva foto

JOKI

Bērnu rotaļu laukumā.
– Manam tētim ir superīgākais iPhone!
– Bet manam tētim ir jaunākais mercedess!
– Bet manam tētim – lūk, tik liela žurka pagrabā!
Visi pārējie korī:
– Oho! Parādi!

Pat katrai izcilai personībai kaut kas ir uzrakstīts pavisam sīkā, grūti salasāmā šriftā.

Georgijs Osokins un kamerorķestris "Kremerata Baltica"

Viens Osokins un divi Šopēni

Biletes "Bīlešu Paradīze" tirdzniecības tīklā **5.02. 16.00**

Koncertzāle "LATVIJA", Ventspils

IEGULDĪJUMS TAVĀ NĀKOTNĒ
Projektu finansē REACT-EU finansējums pandēmijas krīzes seku mazināšanai.

LOGI UN DURVIS

- ŽALŪZIJAS
- GARĀŽU VĀRTI
- METĀLA DURVIS
- PRETINSEKTU SIETI
- PVC LOGU UN DURVJU REMONTS

Ziemas atlaides logiem līdz 25%

Akcija līdz 28.02.2023.

www.montaznieksde.lv

Tel. / fax 63323281, mob. 26179829

MONTĀŽNIEKS DE

ATJAUNO VANNU EMALJU.

Tālrunis 20605520.

PALĪDZĒŠU SAGĀDĀT JUMS MALKU NO JŪSU MEŽA ĪPAŠUMA!

MĀRTIŅŠ – 20216689

Kuldīgas veselības centrā, Ventspils ielā 12,

VĒŅU DIENA.

Trešdien, 1. februārī, pieņems

Dr. Mauriņa klīnikas **ĶIRURGS, FLEBOLOGS, dr. med. Ints Bruņenieks.**

Iepriekšēja pieteikšanās ārsta maksas konsultācijai pa tālr. 67374747.

Februāris – mediķu mēnesis – **20% ATLAIDE!**

Pieņemam arī pacientus ar *Ergo, If, BTA, Baltas* un *Compensa* apdrošināšanas polisēm.

Saksofonmūzikas svētki Ventspilī koncertzālē "LATVIJA"

10.02. 19.00

DONIJS MAKKASLINS /ASV/, DŽEISONS LINDNERS /ASV/, LATVIJAS RADIO BIGBENDS

11.02. 16.00

VENTSPILS BIGBENDS un solisti

Biletes "Bīlešu Paradīze" www.koncertzalelatvija.lv

IEGULDĪJUMS TAVĀ NĀKOTNĒ
Projektu finansē REACT-EU finansējums pandēmijas krīzes seku mazināšanai.

Par sporta pasākumiem, rezultātiem informējiet e-pastā: inta.jansone@kurzemnieks.lv!

Lasi mūs arī internetā: www.kurzemnieks.lv!

LAIKAZIŅAS

Turpinās svārstības ap nulli

Meteorologu iepriekšējo gadu novērojumi un arī prognozes vēsta, ka ziema gan turpināsies, taču tāda kārtīga sala un bieža sniega, kādu piedzīvojam decembrī, vairs nebūs.

Kopš Jaungada pirmās dienas, kad Latvijā reģistrēts siltuma rekords, ik nedēļu mērens sals mijies ar atkusni. Tāda būs arī janvāra izskaņa un februāra sākums. Galvenā atšķirība: iepriekš bijis pārsvarā pelēcīgs laiks, tagad strauji kļūst gaišāks, un pavisam drīz – 5. februārī – beigsies solārā ziema, kas kā vienmēr sākas 5. novembrī. Tie ir trīs mēneši gadā, kad Ziemeļu puslodē dienas ir ļoti īsas un jūtams tumšā laika pārsvars. Trešdien diena bija tikpat gara, cik ar likumu noteiktā darbdiena – astoņas stundas, šodien – 8.08, bet 5. februārī būs 8.46, un tad viena no ziemām būs

beigusies.

Citas (kalendārā un astronomiskā) noteikti turpināsies, un izskatās, ka arī meteoroloģisko pavasaris tik drīz vēl nenomainīs. Enerģētikas krīzes apstākļos var priecāties, ka tā nebūs barga, vismaz ne Kurzemē. Tajā ziņā šī ziema visā Eiropā, arī rietumu daļā ir īpaši veiksmīga, vienīgi ziemas sporta veidu cienītājiem tā nešķiet. Latvijā zemākā temperatūra bija –22 grādi 10. decembrī Zosēnos. Novērojumi rāda, ka visaukstākais laiks pie mums iestājas janvāra beigās. Taču ievērojama temperatūras pazemināšanās nav prognozēta arī februāra sākumā. Tādējādi iespējams, ka šis sals ar –22 grādiem tā arī paliks šoziem lielākais un turpināsies svārstības no +7 līdz –15 grādiem.

Šodien atkusni nomainīs īslai-

cīgs sals, bet svētdien temperatūra atkal pakāpsies virs nulles. No ZR prognozētais ciklons brīvdienās var atnest nokrišņus, vējš palaiķam būs brāzmais, laiku padarot nemīļīgu.

Viduskurzemē šonakt temperatūra pazemināsies līdz –5 grādiem un vēl sestdien turēsies pāris grādu sals. Pievakarē pakāpsies virs nulles un nakši nenoslīdēs. Svētdien būs ap +2, slapjš sniegs vai lietus. Brīvdienās pūtīs mērens DR vējš, kas nedēļas sākumā brāzmās var sasniegt 16 m/sek. Pirmdienā sāksies ar stipru slapju sniegu, vēlāk tas mitēsies, debesis brīžiem skaidrosies. Saule vairāk uzspīdēs janvāra pēdējā dienā, 1. februārī atkal gaidāms neliels sals.

Daina Tāfelberga